

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr). Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 3.

Krainburg, den 12. Jänner 1944.

4. Jahrgang.

Sovjeti protestirajo proti vsakršnemu vmešavanju Moskva se začne jasneje izražati

„Sami vemo, kako moramo postopati s Finsko in Poljsko“

Berlin, 11. januarja. Ko so se zavezniški državniki vrnili iz Teherana, niso mogli svoji domači javnosti poročati ravno o tistih perečih vprašanjih, ki so baje tvorili jedro konferenc s Stalinom. Na vsa vprašanja, kako je bilo odločeno o usodi baltskih držav, Finske, Poljske in balkanskih narodov v primeru, da zmagajo zaveznički, so trdovratno molčali. Samo nekaj mladih pojasnil so podali, v katerih so previdno namignili, da se bo baje tudi o teh vprašanjih »dalno govoriti« z Moskvo.

Kritični opazovalec je iz te Rooseveltove molčanosti že takrat razbral, da niso Sovjeti v Teheranu dokončno prodri samo s svojo neprijetno zahtevo po »drugi fronti«, marveč da so tudi v vseh ostalih političnih vprašanjih — in sem spadajo tudi zgornji omenjeni problemi — popolno in dokončno zmagali. Ce bi bil potreben za to nedvoumno dejansko stanje še kakšen dokaz, Moskva sama ga je dala sedaj. Uradni sovjetski list »Pravda« je izrabil namreč sedaj nek članek amerikanskega politika Wendella Willkie kot povod, da je še enkrat z vsem poudarkom ugotovil, da je baltsko vprašanje prav tako kakor usoda Poljske in Finske izrecno »sovjetski problem«, in Moskva ne bo dopustila vmešavanja z nobene strani.

Wendell Willkie ni skušal v nekem novletnem članku v New York Timesu pod vzpodbujajočim naslovom »Ne vzbujajte nezaupanja v Sovjetski zvezzi« v glavnem ničesar drugega, kot zbuditi med amerikanskim narodom nove simpatije za sovjetske zavezničke. Bil pa je tako nepreviden, da je vpletel stavek: »Vsak se seveda bavi z nad vse važnim vprašanjem: Kaj namerava Moskva pri vpoštovanju politične integritete z malimi obmejnimi državami Finsko, Poljsko, Balkanski državami in Balkanom?« Toda že s tem previdnim namigom je položil svoje

Gorski sklopi južno od Ljubljane očiščeni

Berlin, 11. januarja. Nemške čete so pravkar končale s čiščenjem preostankov posameznih komunističnih topov v gorskih masivih južno od Ljubljane. Sovražnik je zgubil znaten število ljudi in orožja. V naše roke smo dobili številne ujetnike in tudi znaten plen sestavljen iz orožja in materiala. Tudi krajevna podvzetja v obmejnem gorovju med Hrvatsko in Italijo so bili sedaj uspešno končani. Pri uničenju neke večje tolpe so privedli številne ujetnike, med katerimi se je nahajal tudi n. k. komunistični vodja. Nekaj top je bilo uničenih v skalnih globelih severno od Ljubljane. Že samo tukaj so našeli 177 padih komunistov.

Gorovje okoli Banjaluke, ki je središče gibanj topov v sredini Bosne, je bilo prav tako očiščeno v štiridnevnih bojih. Tukaj so znašale komunistične zguebre preko 1000 mrtvih in več sto ujetnikov. Čiščenje v tej pokrajini je bil posebno hud udarec za gibanja topov, ki so poskušale od tam voditi svoje operacije po načrtinem zbirjanju.

Tolpe na grškem ozemlju se vidno redčijo. Samo posamezne manjše čete se še v okvirju skalnatega gorovja ropajoč potikajo okoli. Tako, približno 35 mož obsegajoča tolpa so v gorovju Parnasa napadle naše čete in jo uničile.

Slaba ocena za Tita

Zagreb, 11. januarja. Brezuspešni trud Angležev, da bi dosegli sodelovanje med srbsko Puričavo begunsко vlado in tako zvano nacionalno jugoslovansko vlado na diplomatskem in vojnom področju, sedaj podprtava izjava emigrantske zbornice v Kairu. V tem uradnem opisovanju zadnjih bojev z banditom v nekdanjem jugoslovanskem prostoru ugotavljajo, da so Titove tolpe »prestale zguebre, ki jih ni mogoče več nadomestiti in da so deloma odrezani v Dinarskih Alpah. V objavi se glasi nadalje: »Partizanske čete so bile iz vseh večjih mest in vasi izgnane in razcepljene v majhne dele. Od teh se že nekatere razkrajajo. Druge se umikajo v divjem begu v zapadno Bosno. Radi pomankanje operacijske taktike so partizani zgubili vse položaje, raz katerih bi lahko obrdržali svojo vojaško pomembnost. Ako jugoslovanska begunska vlada v Kairu v taki pozornosti zbujači obliki ugotavlja uspešno vojskovanje nemške vojske proti Titovim partizanom, hoče s tem menda istočasno opozoriti zavezniško javnost na brezupnost celotnega Titovega poizkusa.«

Rommel v zasedenem zapadnem ozemlju

Berlin, 11. januarja. Med svojim inspekcijskim potovanjem skozi obrambne naprave v zasedenih zapadnih ozemljih si je ogledal Feldmarschall Rommel tudi vrsto za napad pripravljenih divizij oklopnjakov in oklopnejških grenadirjev in številne specialno izvežbane čete. Alparme in bojne vaje so deloma v osrem strelu znova dokazale visoko stopnjo izvežbanosti in vrednost čete.

Tako zelo kakor vlada zlagana puritanska moralja s svojim čaščenjem bogastva v amerikanskem življenju in s svojo hinavsko pre-

strašili. Ta boljševiška zavrnitev Willkieja je tako razločna, da v bistvu ni potrebno predstavljati nobenega nadaljnjega komentarija. Moskva je s tem še enkrat pred vsem svetom dokazala, da misli pod vsakim pogojem vztrajati pri zahtevah, s katerimi je prodrla v Teheranu: nadvila nad vso Evropo v slučaju zavezniške in sovjetske zmage. Vsi poizkusili zapadnih velesil, da bi svoje prebivalstvo in pa emigrantske vlade, ki so zbrani v njih glavnih mestih, še nadalje pomirili s cenenimi pojavnili teh vprašanj, so morda s tem za vedno prekrižani. Moskva je govorila — in Londonu in Washingtonu ne preostane nič drugega kot da reče k sovjetskemu kleou »da«.

Zakonite posest Sovjetov

Sovjetsko poslanstvo v Washingtonu objavilo v svojem časopisu nek članek, ki se bavi s poljskim vprašanjem na način, ki ga ni mogoč napak razumeti. Med drugim piše tudi to, da je sovjetska armada v letu 1933 »osvobodila« Zapadno in Belo Rusijo ter Zgodno Ukrajinu »zarmu poljskih zatiralcev«. Moskva smatra te pokrajine, ki so poprej pripadale Poljski, kot zakonito last Sovjetske zveze. Na neki veliki seji najvišjega sovjetskega sveta so vpoštevali želje prebivalstva in priključili ta ozemlja Sovjetski zvezzi.

Bivši kralj Peter se je napolil v Moskvo

Beneš kot prigrajanč - Kremelj se je otresel Karla

Belgrad, 11. januarja. Bivši kralj Peter, kateremu je tovarš »Tito« praktično odpovedal jugoslovanski prestol, je sklenil, kot se zve iz Kaira, poromat v Kremelj. Ali mu bo uspelo, zmeščati Stalino, v železen oklep odete srce, se mora pustiti vnemar, vendar mu je dal Beneš, ki se je pravkar vrnil iz Moskve in imel s Petrom daljši razgovor v tem oziru nekaj upanja. V tukajšnjih srbskih krogih so to vse sprejeli s pridržkom; iz posameznih pripomb pa posnemamo mnenje, da je še vedno za bivšega kralja Petra bolj častno, ako se ukloni Stalini kot pa Titu, kaiti Josip Broz, banditski glaver, je bil vendar tisti, ki je bil v ozki zvezi z atentatorji, ki so pred desetimi leti razdrli progo pri Gorici, da bi tako iztril vlak, v katerem se je nahajal kralj Aleksander, torej Petrov oče. Ne glede na to se upira Petru tudi sicer sestati se s »tovarišem Titom«, ker gleda v tem pustolovcu ne glede na to, da ga je Stalin imenoval za »jugoslovanskega maršala« krimi-

nalnega zločinka, s katerim se ne bi smeli pošteni ljudje družiti. Svoječasno je Josip Broz ponaredil 733 komadov jugoslovenskih 50-dinarskih kovancev in zagrešil še vrsto drugih kaznivih dejanj, ki so slabo spričevalo njegove osebne poštenosti.

Ce upa kralj Peter, da bo našel pri rdečem carju v Kremelu usmiljenje, menda ob začetku svojega potovanja v Moskvo še niti vedel, na kako žaljiv način je sovjetski list »Vojna i raboči klasa« izročil bivšega romunskega kralja Karla splošnemu komuničnemu zaničevanju. To sovjetsko glasilo menuje Karla operetnega vojčaka, ki sanjari o osvojitvi tujih ozemelj, in ga omaločuje kot mnogobarvno figuro, ki je pojavljivala po mehiških nočnih klubih, aka pa sedaj naenkrat zopet začuti željo, da bi si v nekem kotu Evrope posadil kraljevsko kruno na glavo, «e to samo dokaz, kako ji s tem svojim razuzdanim življenjem v Ameriki zguibil vsak smisel za politično stvarnost.«

Dežela brez vere

Pobožnost v »od Boga ljubljeni deželi«

Nobenega centa za cerkvene namene - Resničen obraz krščanskih vojakov

Ako si kdo skuša ustvariti sliko o verskem položaju v deželi dolarja, ga bosta zapeljale k napačnim sklepom predvsem dve dejstvi: Enkrat trdi uradna ameriška agitacija, da je zveza 48 držav »dežela krščanskih vojakov«, prežeta z najživahnejšim verskim življenjem. Na drugi strani pa vzbuja kričavo počenjanje vseh mogočih sekt in »prerokov« v tistih, kot da so podjetni lopovi in elegantni sleparji, kakor kričeče naličena Almée MacPherson in mastni črnec »Father Divine«, tako rekoč glavne osebnosti v zmesanem dejanju amerikanskega »verstva«.

Resnica je torej tudi tukaj znatno tesnejša, kot pa prizna sama sebi amerikanska prevezetnost in želja po senzacijah. Radi tega pa ni nič manj zanimiva in značilna za karakterizacijo Yankejev. N. pr. moramo vedeti, da večji del vd 130 milijonov prebivalstva Zedinjenih držav ne prideva sploh nobeni cerkvni ali kaki svetovno nazorosteni skupnosti. Dejstvo, ki daje temu primeren odgovor pobožnjaškemu govoriljenju washingtonske politike. Celih 50 milijonov Severnoamerikancev vseh ras, ki so takrat šteli preko 123 milijonov, se je označilo leta 1930. kot »verne«, k čemer so prištevali kar načrtnost naibolj dvomljive sekte, kakor razvite raziskovalce svetega pisma, mormone in na pol boljševistične molilce za zdravje in sabbatiste.

Ako so že ta števila nekoliko čudna za kakšno deželo in vlado, ki se hoče vedno znova nenaprošeno vmešavati v verske stvari drugih narodov je potem vrsta nadaljnji dejstev še daleko bolj sramotnejša n. pr. niso dale ravno Zedinjene države niti centa za kakšnokoli cerkvene namene. Medtem ko meče Roosevelt brez obotavljanja stotine milijard za svojo vojno, se ni odobrilo za oskrbo revnih, ki je prepričena populoma cerkvam in sektem, niti dolarja dodatka. Iz tega položaja se je razvili tisti sramotni »lov za bogatim občanom«, ki je ravno ameriške cerkve populoma predal vplivu bogatih in brezvestnih »grabežljivcev«.

Tako zelo kakor vlada zlagana puritanska moralja s svojim čaščenjem bogastva v amerikanskem življenju in s svojo hinavsko pre-

triano sramežljivostjo in sirovo politiko komolcev, tako težko je najti resnično vernost. V ameriški »navidezni kulturi« odloča v vseh predelih judovstvo, ki obvlada tako časničarstvo kot gledališče, film kot radio in leposlovje. Ko je nedavno označil bostonski kardinal Zedinjene države kot najbolj brezverno in nemoralno državo na svetu, nihče ni mogel ugovarjati. Tu in tam vzdihujejo ljudje kot Nemčezero škoф Manning o propadanju hravnosti, ne najdejo pa nobene besede proti judovskim kvarilcem mla- din, s katerimi so najožje povezani.

Notranjem propadanju tako imenovanih značilnih amerikanskih verskih občin ustrezata njihovo zunanje nazadovanje. Že leta 1930. je n. pr. izkazovala rimska katoliška cerkev s svojimi 20 milijoni več pristašev, kakor pa metodisti, baptisti in kogregacionalisti. Amerikanskim »Anglikancem« pa — k njim se prištevajo Roosevelt in »boljši ljudje« — pripada samo 1,2 milijona članov.

Medtem ko se nahaja sedem do osem milijonov Judov v najstrumeni vzgoji svojih rabinov, je tako zvani ameriški narod ver- sko populoma razcepil in brezmočen. V izrazite judovske in plutoratske varstvene čete pa so se izoblikovale organizacije kakor »krščanska zveza mladih mož«, »zvez- čavna armada« in druge, katere izrabila Washington predvsem za cerkveno politično go- njenje v službi dolarskega imperializma.

Moralni propad na vseh straneh, silno na- raščanje mladostnih zločinstev, duševna oto- pelost — to so znaki ameriškega dušev- nega življenja, ki ga usmerjajo ljudje. Tisti, ki pa so zato odgovorni pa istočasno pri- pravljajo pot boljševizmu.

V dveh letih so ujeli 377 Japoncev

Wien, 11. januarja. Ameriški državni podstatnik za vojne zadeve Patterson je ob- javil, da so ameriške vojne sile od pri- četka vojne do sedaj ujele v celiem samo 377 japonskih vojakov.

Razmerje nemškega delavca do države

Spisal Friederich Horstmann

Zdi se, da se naši sovražniki v svoji aro- ganci domišljajo, da jim bo nemško delav- stvo nekoč ugledilo pot do Berlina, ki ga s pomočjo svojih orožij sami niskoli ne bodo mogli prestopiti. Moskva je o socialni vred- nosti politike v zatilčnem strelom tako pre- pričana, kakor London o privlačnosti »Slu- move« in Washington o diplomaciji Wallstreeta, da je po njihovem pojmovanju treba samo časa, da se v Nemčiji končnoveljavno vname zaželenava revolta delavskih mas in da sredi tega kaosa prestopi meje Reicha kot »osvoboditelj od nacističega jarma«.

Ni čuda, da je položaj delavca do države in njegovo vedenje v vojni ena izmed snovi, o katerih naši nasprotniki najčešče razpravljajo. Spomin na organiziranje stavke muni- cijskih delavcev v letu 1917., ki je uspela z pomočjo židov in ki je pomenila višek no- tranjega razkroja ter tvorila začetek našega zloma, je še premled, da bi ga mogli naši sovražniki pozabiti. Razen tega se opira pri presoji javnega mnenja v Nemčiji na iz- povede židovsko-prostozidarskih emigrantov, ki imajo vse vzroke, da zamolčijo svojim gostiteljem resnico o notranjih razmerah v Reichu. Te stvari vedo pač za gotovo in še malo pomagajo z bombami in fosforjem, kjer prigovarjanje zlepja samo na sebi še ne po- vede do uspeha.

V bistvu gre ta vojna pač sploh za tem, da se vrednoti delo, in za položaj delavca v državi. V tem oziru je značilno, da se je brita- nska plutokracija spričo uspešne nemške socialne politike, ki je vendar ni mogla do- cela zamolčati, čutila primorano, da je napravila koncesije delavskim društvom pa tudi sama dopustila objavo velikih socialnih programov, seveda z uspehom, da so bile of- cialno odklonjene vse zahteve Beveridge- vega načrta, ko je delavstvo zahtevalo kon- kretnih dokazov dobre volje. Socialno vpra- šanje navadno, karor že v prejšnji svetovni vojni, odložijo za čas po vojni, da se jim potem nikoli ni več treba brigati zanj. Na drugi strani pa nihče niti trenutek ne dvo- mi, da je nemški delavec ravno tako ne- zadowoljen in da naravnost vpije za tem, da bi tudi bil deležen britansko-ameriških ali- sovjetskih »socialnih blagodat«.

Ne zanikamo, da tudi v Nemčiji še mars- kateri problem čaka izpolnitve. Teh želja pa ni treba uveljaviti s pomočjo stavki in de- monstracij proti kapitalistični kliki plutokratov in naposled zaradi materialne nadmoči in dolge roke vladajočega razreda končati s ponovnimi ponižanjem in prisiljenimi ukrepi, ampak izpolnitev socialnega programa je v Nemčiji del naših narodnih načel, ki jih je Führer sam postavil kot izvrševalce narodne volje in ki jih je v sedmih letih izgradnje pred vojno uresničil z zanosom, ki ga s- vjetovna zgodovina doslej ni poznala. Nemški delavec se v tej vojni ne bojuje proti več- kратni materialni in številčni nadmoči so- vražnika, da bi se nadejal po vojni kot pla- čila za to socialni miloščini vlade, ampak on se žrtvuje za bodočnost svojih otrok, ker noče propasti zop v socialno bedo dobe, ki je bila v znaku public o svetovnem pobratimstvu in človekobiluju, ki pa koncem kon- cev niso mogli nič spremeniti na tem, da sta se podcenjevala njegovo delo in njegova ose- ba. NSDAP je delavska stranka in nacional- socialistična država je njen lastna država, ki si jo je priborila sama in ki je lahko- selno ne spusti iz rok. Zahteve, ki jih danes zagrizeno pripravlja delavstvo držav naših sovražnikov, pri nas že davno niso več aktu- alne. Že davno so izpolnjene. Tvorijo sploh samo osnovno za nadaljnje socialno de- lo, niso pa njen končnoveljavni cilj, s čimer se morajo zadovoljiti zaslužene mase naših nasprotnikov.

tudi na področju politike mezd šli za linijo, ki so jo usmerili že od leta 1933.

So reči, ki jih naši nasprotniki nikoli ne bodo doumeli, ker leže popolnoma izven sveta njihovih čustev in izkustev. Oni vidijo še danes široko mase nemškega naroda, da se kot nekoč vdsajo kriji veri marksizma, dokler se ona sama, ker je osvobojena židovskega kapitala zoper čuti kot člen naroda in je dobrin nacije ravno tako deležna kakor vsak drugi rojak. Führerjeva teza, da se mora vzgoja široke mase izvršiti po ovinku preko socialnega podviga, ker ta ustvarja splošne gospodarske pogoje, ki dovoljujejo posamezniku, da se udeležuje kulturnih dobrin nacije, je bila tudi tukaj sijajno upravljena. Nacionalnosocialistična država je vrh tega ustvarila ustanove, ki odprijo delavstvu doslej nesluteno obzorje. Kje so britanski delavci, ki so kdaj po raznih ladjah prevozili morja in raz vzvišenih mest stare Grčije lahko gledali izvor naše nordijske kulture? Kje so ameriške mase, z katere so ustanovljena velika morska kopališča? In v kateri državi lahko delovna masa počake takšno socialno zakonodajo, ki ima svoj višek v zasigurani starostni preskrbi tudi našnjegem nemškega človeka? V Veliki Britaniji na mnogih področjih niso dosegli niti stanja Bismarckove socialne zakonodaje, kaj šele samo majčeni del velikopoteznega nacionalnosocialističnega socialnega dela.

Nekoč pogrešani nacionalni ponos Nemcov se je uresničil. Kakor nemški delavec s ponosom lahko kaže na svoj položaj v državi in družbi, kakor sinovi delavcev danes z langermarkskim študijem in mnogimi drugimi pospeševalnimi ukrepi lahko dosežejo najvišja mesta, kakor v oboroženi sili lahko postane vsak častnik, ki ima potrebne sposobnosti in lahko nosi viteški krizel vsak, najsi bo častnik ali prostak, ki je s svojo hrabrostjo in preudarnostjo zaslužil odlikovanje — da navedemo samo nekaj primerov — pa avno tako ponosno, samozavestno in neuobičajivo nosi danes tudi zadnji nemški delavec usodo voine ob strani vodstva. Ce se je sovražnik nadaljno uspeha s svojimi zastraševalnimi napadi, se je tudi tokrat temelito zmotil. Neupogljivo pretrpilo udarce, ki ih moramo prenašati, dokler ne pride dan obračuna. Volja nasprotnika je, da se ustvari neposredno mase, proletariat, ki je praviljen za revolucijo. Kdo drugi nam pa hove povrniti našo posest, kakor nacionalosocijalistična država, tako se vprašuje s svojim asnim instiktom po bombah poškodovanim rojakom. Nasprotnik bi si kot zmagalec izmislišč nadaljnje ukrepe izkorisčevanja, naša metata ne bi bila nikoli pozidana, Iz dimnikov naših tovarn se nikoli ne bi kadilo in beda dovojne dobe bi se povrnila v še veliko trznejši izmeri. Sovražniki so nam vendar lojalj zgodaj sporočili svoje načrte in nemškemu delavstvu napovedali namesto dela in truda ter pravičnega socialnega položaja začenjanje in odvedbo v Sibirijo kot sužnjevovjetov in še mnogo drugih činov maščenja.

Zaupanje nemškega delavca v Führerja je izmerno. V njem vidli utelješenje nacionalnosocialistične ideala. Zato ne smemo vprati, kakšno je razmerje nemškega delavca do države, ampak kakšno je njegovo razmerje do Führerja. In na to je nemški narod tisočkrat odgovoril in odgovarja vsak dan nova. Se nikdar ni bila v zgodovini našega naroda edinost med vodstvom in delavstvom tako popolna ko danes. To je edin odgovor, ki ga dobimo iz tvorniških delavnic in pišarn, iz predavalnic in iz kmetij. To znanje občestva našega naroda nas navdaja z nezrekljivim ponosom in daje nam vsem, od Führerja pa do zadnjega nemškega delavca, občutek verne gotovosti o zmagi naših orodij.

Usoda kmetice Milke Martonove

SPISAL KRIEGSBERICHTER KARL OTTO ZOTTMANN - COPYRIGHT BY DEUTSCHER VERLAG, BERLIN

Hči sem poštene matere, ki me je rodila dne 17. novembra 1915. leta kleče v snegu na cesti od Peča do Andrijevice, vtem ko je poleg nje korakalo na stotine in zgorj stotine beshečih Srbov proti Podgorici in Skadru. Nek pop je je držal roko in mene z hladne rjuhe na zemlji dvignil proti nebnu, tako mi je pripovedovala mati. Na pol sestradani so, ko so opazili tako bedo poleg sebe, pobrali iz svojih krušnih vrečic še tanke skorje, kakšno suho hrusko, par zrnic koruze in jih dali njej za okreplilo. Nek general, ki je prišel navzgor, ji je dal piti iz svoje steklenice, v kateri je nosil dvojno kuhan silovok. Srbska vojska je bila poražena, Nemci in Bolgari so korakali naprej, in narod je bežal pred njimi s svojimi vojaki vred do obale.

Kako smo takrat ostali pri življenu, ne vem več povedati. Mati je obležala v Jusuf Hanu, medtem ko se je cele ure dolgi vod z zadnjim naporom premikal mimo mene naprej. Neka kmetica nas je sprejela, in nas napojila z mlekom skrite koze. Pop je pa umrl še v noči našega prihoda za izčrpanostjo. Sedem dni ni bil nič jedel.

Mati mi je vzdela ime Milka. Moj oče je bil padel pri Raski. Nikoli ga nisem spoznal, in nemir tistih dñi mojega rojstva me ni zapustil vse žive dni.

*

Ko sem bila starla sedem let, se je moja mati poročila s kovačem Krunkislavom Čirkotom, ki se je naselil v neki malo vasi v Kordunu. Pasla sem ovce in bila srečna.

Pozneje sem doživel, da so Srbi preganjali Hrvate, ter so se zbirali in sklenili, da hočejo postati svoboden narod, neodvisen od ukazov iz Belgrada. Preganjali so jih pa sedaj le še huje, in zato so zbežali v inozemstvo. Dva fanti iz naše pokrajine so obesili na Ciganškem otoku pri Belgradu. Stari ljudje so pripovedovali o tistih letih iz turške

zgodbe, ko so hajduki šli v gozdove, in bilo je veliko tarkanja na cestah, ker se tudi sedaj ni spoštovala pravica in se je omalovala svoboda.

V tistem letu, ko so Nemci z letali in oklopnjaki prišli v našo deželo, sem stala tudi jaz ob cesti in jim dala piti vina ter jajc za jesti. Bil je mraz, in oblaiki so bili polni snega. Vojaki so se smejali in nam krepko stisnili roke. Plesali smo kolo, ker smo mislili, da je sedaj napočila doba miru. Pili smo slivovko in dalmatinsko vino, ki nam ga je podaril gostilničar, in oči so nam polile sole z veselja. Objeli smo vojake, ki so pri nas počivali, in jih podarili oddočke in kure, ki so jih pekli, ter bel kruh.

Še nadalje hudi boji na Vzhodu

Odbiti sovražni napadi v Južni Italiji - Bombardiranje ladij pred Kirenajko

Oberkommando der Wehrmacht je dne 10. januarja objavilo:

Zapadno od Očakova smo preprečili boljeviški poskus izkrcanja enot vojne mornarice.

V prostoru pri Kirovogradu smo se ubravili močnih sovražnih napadov in v uspešnih nasprotnih napadih vrgli boljeviške načaj. Južno in jugozahodno od Pogrebišča so v teku hudi, premenljivi boji z dalej prodirači sovražnikom. Neko začasno zgubljeno smo s protisunkom zoper osvojili in pri tem uničili en sovjetski bataljon. Sovražnik je imel visoke krvave zgube in zgubil sedem najst topov.

V zadnjih dneh se je pri bojih v tem prostoru v vztrajnostjo in pogumno izvedenimi nasprotnimi napadi posebno odlikovala 17. divizija oklopnjakov, ki jo vodi Generalmajor von der Meden.

Južno in zapadno od Berdičeva so naše čete deloma s protisunkom razbile silne napade Sovjetov in uničile 31 sovražnih oklopnjakov.

Nemško zračno orožje je na težkih ponovno poseglo v boje na tleh z močnimi silami in bombardiralo sovražnikove nared stopeči čete in zbiranja oklopnjakov. Pri bojevanju s sovjetskim oskrbovalnim prometom je razdejalo pet vlakov z materialom in poškodovalo osem nadaljnih vlakov.

Srdita borba v prostoru pri Kirovogradu

Razbiti številni sovjetski napadi pri Kijevu, Vitebsku, Rečici in Berdičevu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 9. januarja objavilo:

V prostoru pri Kirovogradu še traja težka borba z neznamjano silo. V zapadnem delu mesta se še srdito bojujejo. Odločno izvedeni nasprotni napadi so vrgli prodirači boljeviške kljub trdovratnemu napadu na raznih mestih nazaj. Pri tem so bili odstreljeni številni oklopnjaki. Južno od Kijeva, južno in zapadno od Pogrebišča in v prostoru pri Berdičevu so naše čete razbile številne sovražne napade. Odredi Waffen-SS so z nasprotnim sunkom vrgli neko sovražno brigado na nenezhodne položaje nazaj in uničili 27 sovjetskih oklopnjakov in pet jurišnih topov. Zračno orožje je na žariščih z dobrim uspehom poseglo v boje na kopnem in prizadelo Sovjetom visoke zgube ljudi in materiala. Zapadno od Rečice je sovražnik po silni topniški pripravi prešel z močnimi silami na široki fronti v napad. Naše položaje smo, za-

jevši nekaj vodorov, držali povsod. Pri Vitebsku je bilo težje sovjetih prodornih napadov včera jugozahodno od mesta. Zavrnili smo sovražnika krvavo v srditih bojih kljub močni sovražni uporabi oklopnjakov in bojnih letal. Sovjeti so tukaj zgubili 84 oklopnjakov, izmed teh 57 samo v odseku enega polka.

Nam je zračno orožje na težkih ponovno poseglo v boje na tleh z močnimi silami in bombardiralo sovražnikove nared stopeči čete in zbiranja oklopnjakov. Pri bojevanju s sovjetskim oskrbovalnim prometom je razdejalo pet vlakov z materialom in poškodovalo osem nadaljnih vlakov.

V zadnjem delu južnoitalijanske fronte se je v združenem ognju našega topništva zrušilo več krajevnih sovražnikov napadov. Na ostali fronti je ob uspešnem delovanju naših udarnih čet dan potekel mirno.

Dne 9. januarja so nemška bojna letala v prvih jutranjih urah napadla ladijske cilje pred severno obalo Kirenjke. Pogodila so večkrat v polno štiri trgovske ladje srednje velikosti. Dve izmed ladij se lahko smatrata z zgubljene. Mi smo zgubili eno lastno letalo.

in devet nadaljnjih vlakov težko poškodovanih.

V severnem delu južnoitalijanske fronte je sovražnik razobil svoje z močnimi silami izvajane napade na nadaljnje odseke. Po težkih bojih smo v prostoru severozapadno od Mignana zgubili dve gorski skupini. Na ostali fronti je potekel dan vobči mirno.

Kupine britansko-severnoameriških bombnikov so včera podnevi napadle kraje v Zadnji Nemčiji in na jugu Reicha. Po načrtu odvrsnih bombah so nastale znane škode v stanovanjskih ozemljih zlasti v Ludwigsburgu in Mannheimu.

V pretekli noči so vznemirjevalna letala odvrgla bombe v industrijskem ozemljiju ob Rheinu na Westfalskem.

Kupine sovražnih bombnikov so zgubile pri teh napadih 33 letal, mnoštveno štirimečorne bombe. Osem lastnih lovskih letal se ni vrnilo.

S tem so znašale zgube britansko-severnoameriških zastrahovalnih letalcev v prvem tednu 1944. leta 262 letal, od teh 231 štirimečorne bombnikov.

Težki boji na vzhodni fronti

Oberkommando der Wehrmacht je dne 7. januarja objavilo:

V odseku pri Kirovogradu je sovražnik ojačal svoj pritisk. Napade močnih skupin pehotne v oklopnjakov smo s pomočjo zračnega orožja prestregli na obeh straneh mesta in odstrelili 51 oklopnjakov. Severno od mesta so naše čete z nasprotnim napadom vrgle Sovjetje nazaj in uplenile 30 topov. Sovražnik je imel težke zgube ljudi in materiale.

Tudi na obeh straneh Berdičeva še trajajo težki premenljivi boji s številčno veliko močnejšimi sovražnimi silami.

Zapadno od Propojske so na več mestih spodelili napadi Sovjetov z visokimi krvavimi zgubami sovražnika.

Pri Vitebsku so si naše čete proti ponovnim močnim sovjetiskim prodornim poskušom zoper priborile popoln obrambni uspeh in uničile 49 sovražnih oklopnjakov.

Na ostali vzhodni fronti so se vršila samo bojna dejanja krajevnega pomena.

Na zahodnem delu južnoitalijanske fronte se je tudi včera izjavil več sovražnikov v močnem topništvom in oklopnjaki podprtih napadov. En krajevni vdor smo zajezili. Krajevni vdor severozapadno od Mignana smo odpravili z nasprotnim napadom. V ostalih odsekih je ob krajevnem delu nujno dan potekel mirno.

Nemški brzi čolni so pod vodstvom Kapitanleutanta Müllerja dne 6. januarja prodri proti plovbam britanskih konvojev ob jugozahodni obali Anglije. Iz močno zaščitenega konvoja so potopili pet ladij z 12.000 brt in eno stražno ladjo. Nadaljnje ladje so bile poškodovane po torpednih zadetkih. Nemški odred je polnoštivno in brez poškodb dospel v svoje oporišče.

Nemški lovci so nad Atlantikom zbrili eno britansko veleletalo tipa Sunderland. Sile zračne obrambe so nad zasedenimi zapadnimi ozemljii sestrelile sedem britanskih nizkih letalcev.

V pretekli noči so posamezni britanski bombniki napadli kraje v industrijskem ozemljiju ob Rheinu na Westfalskem.

Britsko-severnoameriški letalci so v zadnjih dneh napadli hrvatska mesta v Bosni in razrušili v Prijedoru z bombami otroški dom, pri čemer je bilo 25 otrok ubitih ali težko ranjenih.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärtner GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan — Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Tu je prišel nekoga dne Stanko-Čanica Opačič iz gorovja, in z njim je bilo nekaj mož. Jahali so na majhnih konjih in čez hrbet so imeli opasane puške. Eden je šel od hiše do hiše in naročil, da morajo vsi moški od 18. do 55. leta priti v gostilno ter da so povabljene tudi žene. Tistega, ki ne bo prišel si bodo zapomnili.

Kmetje so se odpravili in tudi nekaj žen je šlo z njimi v gostilno. Tam je visela iz oken rdeča zastava. Sedli so za mize in Stan, ko je temu in onemu pokimal. Možje so pa zapazili, da tolpe nekaj namerjajo, in težko ranjeni.

Ko so bili tako vsi zbrani, je vstal eden izmed njih, ki so ga imenovali „stric Janko“. Ta je znal s kakšno veselo stvarjo spraviti ljudi v smeh, čeprav nobenemu ni bilo za smeh. Kdo je bil „stric Janko“, še nismo vedeli, in tudi jaz sem zvedela za to šele vlike mesecev pozneje.

Cas je, tako je rekel „stric Janko“, za vse tako težak, ker so Nemci v deželi. Vlada pa dopušča, da kmetje propadajo, in zato si morajo kmetje sami iskati zaščite. In ko je tako pripravoval v opisoval mnogo primerov beda, je bil marsikateri pobit zaradi tege, kar je on povedal. Toda obraz mojega očima je bil kakor iz železa in nad njegovim nosom so bile vdrte globoke gube. Prišel je čas, tako je rekел „stric Janko“, da morajo kmetje in delavci začeti boj proti okupatorjem, kajti tako bi lahko pomagali Rusiji, da premaga Nemčijo.

Tu je vstal moj očim in vzkliknil: „Mi imamo tukaj v deželi mir in svoje delo. Zakaj naj se bojujemo, če nas nihče ne napada in nam se storiti nič zlega!“ Toda tu je planil Stanko kvišku, in kričali so, da bo to že še opazil, kajti Nemci bodo potegnili vse k vojškom. Tu je odgovoril moj očim, da je to laž, in kričali so še bolj, da je izdajalec. In da so Stalinove armade že na poti proti Hrvatski, in kdo ne bo korakal z njimi, bo že videl, kje bo nekoga dne našel svoje glavo.“

(Daleč prihodnjih)

262 letal sestreljenih v enem tednu - Prodorni poskusi pri Berdičevu spodleteli

Oberkommando der Wehrmacht je dne 8. januarja objavilo:

Na obeh straneh Kirovograda in v mestu samem so v teku silni boji z močnimi sovražnimi silami. Lastni odredi oklopnjakov so v nasprotnem napadu vrgli boljeviške severno od Vitebska so Sovjeti utrpeli posebno visoke zgube ljudi in materiala. Severno od Nevela so se v naš

Stalins Ohrfeige für die Bundesgenossen

Rege anglo-amerikanische Diskussion in der Polenfrage - Groteskes Geschwätz

Stockholm, 11. Jänner. Der „Prawda“-Artikel, in dem Stalin den Anglo-Amerikanern deutlich zu verstehen gibt, daß er sich ihre Einmischung in osteuropäische Fragen ganz energisch verbietet, steht weiterhin im Mittelpunkt der Erörterungen englischer und amerikanischer Zeitungen. Das Echo, das dieser von Stalin inspirierte, wenn nicht von ihm selbst verfaßte Artikel gefunden hat, beweist, daß man in England und in den USA verstanden hat, daß die „Prawda“-Ausführungen weniger Willkie als den Anglo-Amerikanern überhaupt gelten. Man empfindet an der Themse und im Weißen Haus die Ohrfeige, die ihnen der Kreml-Diktator verabreicht hat, und es ist interessant, zu verfolgen, wie die Reaktion der Anglo-Amerikaner darauf ist.

Willkie ist „überrascht“

Die „New York Times“, in der bekanntlich der Neujahrsartikel veröffentlicht wurde, der die scharfe Antwort der „Prawda“ auslöste, stellt nunmehr scharfsinnig fest, die „Prawda“-Auslassungen würden in Washington als ein Hinweis an die Engländer und die USA angesessen, ihre Hände von Polen und anderen Staaten zu lassen, deren Grenzen sich die Sowjettruppen näherten. Im übrigen stellt die „New York Times“ die Überraschung Wendell Willkies über den heftigen sowjetischen Anwurf gegen ihn fest, wo doch Willkie seinen Artikel als sowjetfreundlich betrachte. Die Überraschung Willkies ist nicht gerade ein Zeugnis für seinen politischen Scharfsinn und den anderer Politiker um Roosevelt. In der ihnen eigenen Überheblichkeit und Neumalklugheit glauben sie, ein Urteil über die europäische Lage zu haben, und sie maßen sich an, dementsprechend Entscheidungen in europäischen Fragen zu treffen. Jetzt bekommen sie sehr deutlich von Moskau zu verstehen, daß sie Schwachköpfe sind und daß sie besser die Finger von Dingen lassen, durch die sie den Kreml erheblich verschlupfen können.

Polnische Frage — Äußerste Vorsicht

Die sowjet-polnische Frage wird nach diesem „Prawda“-Artikel in London und Washington auch sehr viel vorsichtiger behandelt. Die Engländer bemühen sich, so schnell wie möglich sich die sowjetische Auffassung zu eignen zu machen, um ja nicht etwa Anstoß in Moskau zu erregen. So erklärt Vernon Bartlett im „News Chronicle“, die britische Ansicht gehe dahin, daß die Stärke Polens weniger von dem Umfang seines Gebietes abhängt, als von seinen Beziehungen zu seinen Nachbarn. Das ist wieder ein Versuch der Engländer, sich mit einer faulen Ausrede von den Verpflichtungen zurückzuziehen, die sie seinerzeit einmal Polen gegenüber eingegangen waren. Heute will man in London von all den Versprechungen in Polen nichts wissen, nachdem England Europa an den Bolschewismus verraten hat. Hätte man in London 1939 die Überzeugung gehabt, die Vernon Bartlett jetzt ausspricht, dann hätte sich der ganze Weltkrieg, der für alle Beteiligten mit schweren Opfern verbunden ist, vermeiden lassen. Aber damals hielt es England für angebracht, den Krieg vom Zaun zu brechen, weil es angeblich verhindern wollte, daß das deutsche Danzig zum Reich zurückkehre. Der „Daily Herald“ erklärt mit einem Zynismus und einer Heuchelei ohnegleichen, die Sowjetregierung habe die „Grenze von 1920 niemals als gerechte Grenze anerkannt und stets das weißrussische und westukrainische Gebiet als gewaltsam abgetrennt betrachtet“. Der „Daily Herald“ tut so, als habe England 1920 diesen bolschewistischen Standpunkt voll und ganz gewürdigt, und über sieht, daß sich damals die englische Politik und

nicht zuletzt derselbe Churchill, der sich und sein Volk dem Bolschewismus verkauft hat, als entschiedene Feinde der Sowjets gebärdeten.

Ein verblüffendes USA-Kirchenlicht

Einen grotesken Beitrag zum Fall Polen liefert der demokratische USA-Abgeordnete William B. Barry. Er erklärt, Stalin solle ohne Zögern bekanntgeben daß die Sowjetarmee Polen befreien wolle. Das sei — so sagte er — „eine goldene Gelegenheit für Stalin, alle Zweifel zu beseitigen, die in den Hirnen der nichtkommunistischen Länder über die ernste Absicht der Sowjetunion zu einer Zusammenarbeit mit anderen Nationen für einen dauerhaften Frieden in der Nachkriegswelt“ bestehen könnten. Der USA-Abgeordnete gibt ein verblüffendes Beispiel von der Geistesverfassung und Hohlköpfigkeit der demokratischen Weltverbesserer.

Und nun die „polnischen Patrioten“

In der Diskussion um die polnisch-sowjetische Frage mischt sich jetzt auch das Organ der so genannten „Union polnischer Patrioten in Moskau“, die „Woyna Polska“. Hier kommen die von Stalin gekauften Polen zu Wort, die sich bereithalten, den Auftrag des Kremls zu erfüllen, der dahin geht, Polen zu einem bolschewistischen Protektoratsgebiet zu machen. Die „Woyna

Polska“ richtet heftige Angriffe gegen die polnische Exilregierung und stellt ihrerseits ein Programm für die Nachkriegszeit auf, das ganz den Forderungen des Kremls entspricht und u. a. folgende Punkte enthält:

1. Die Westukraine und Weißrussland gehören zur Sowjetunion;
2. Errichtung eines demokratischen und parlamentarischen Regimes in Polen.

Die anglo-amerikanische Presse samt der „Prawda“ beschäftigen sich, wie wir unsererseits zu der polnisch-sowjetischen Grenzdiskussion vermerken müssen, mit einem sehr unzeitgemäßen und überflüssigen Thema. Der Feind zerlegt bereits das Fell des Bären, der noch gar nicht erlegt ist und niemals erlegt werden wird. Über das Schicksal Polens und über die Grenzfragen im Osten überhaupt werden weder der Kreml, noch der plutokratisch-demokratische Klüngel in London und Washington entscheiden, und schon gar nicht die polnische Emigrantenclique. Die Polen verspüren wenig Lust, einmal Sowjetbürger zu werden. Ihnen steht das Schicksal der baltischen Staaten und der Ukraine während der Zeit des bolschewistischen Blutregimes deutlich vor Augen. Katyn ist für sie eine eindringliche Warnung, die sie nicht vergessen werden. Sie haben inzwischen längst erkannt, daß sie im Generalgouvernement im Frieden leben und dort ihre Ordnung haben, und sie haben nicht die geringste Sehnsucht nach den bolschewistischen „Freiheitsaposteln“.

Sklavenhandel unter der Flagge des Empire

Indische Kinder für 5,50 Mark verschadiert — Indiens Hungersnot wird ausgenützt

Genf, 11. Jänner. Die gefühlsrohesten Menschen in Asien von heute seien jene Schurken, die die Hungersnot von Bengalens ausnutzen, um ihren illegalen Kinderhandel zu fördern, schreibt die englische Wochenzeitschrift „New Tribune“. Durch Hunger und Entbehrungen zu Skeletten gewordene hundert Kinder seien in der letzten Zeit von diesen Schurken zu Preisen aufgekauft worden, die zum Teil nicht mehr als 9 Sh (5,50 RM) betragen.

Eines von zwei furchtbaren Schicksalen erwarten jene Kinder, die diese Sklavenhändler in den Straßen Kalkuttas auftrieben. Einige Kinder wurden an Bettlergangster verschachert, die sie ihren anderen berufsmäßigen Bettlern „zum Training“ aushändigen. Es mache sich für viele Gangster bezahlt, die Kinder hungrig zu halten, ohne sie aber sterben zu lassen. Je ausgemergelter sie aussehen und je lauter sie weinen, um so besser eigneten sie sich in ihren Augen als Bett-

lerköder. Andere Kinder, vor allem die älteren Mädchen, würden in die Freudenhäuser verkauft, aus denen sie nach Jahren entweder als Wrack oder überhaupt nicht mehr auftauchen.

In Kalkutta und in den ländlichen Bezirken Bengaliens, die die Hungersnot heimsucht, seien diese Sklavenhändler am Werk. Jeden Abend, wenn sich die Dunkelheit auf die schlimmsten Strecken der Hungersnot senkt, näherten sich diese Raubvögel in Menschengestalt den körperlich und seelisch geschwächten Müttern und versuchten, diese mit gaukelhaften Worten zu überreden, ihre Kinder herzugeben. Denn, so erklären sie, es wäre für die Kinder gesorgt, sie würden gut ernährt und gekleidet und schließlich in Arbeit gebracht. So verzichten hungernde Eltern von Bengalens auf ihre Kinder in der Annahme, es gehe ihnen dann besser; in Wirklichkeit liefern sie ihre Kinder nur Sklavenhändlern aus.

Das britische „Verständnis“ für Indien

Casey gesteht vollkommene Unkenntnis

rd. Lissabon, 11. Jänner. (Eigenbericht.) Der für die Provinz Bengalens neuernannte britische Gouverneur, der Australier Richard Casey, plauderte einem Reuter-Berichterstatter gegenüber seine vollständige Unkenntnis von Land und Menschen aus. Casey, in einem Augenblick erschütterndster Katastrophen in eine unglückliche Provinz geschickt, freut sich, „dieses große Land kennenzulernen“. Er habe — so erklärt er — wenig Erfahrung hinsichtlich der indischen Angelegenheiten, gehe aber seiner Arbeit „unvoreingenommen und mit großer Sympathie“ entgegen. Er sei — betonte er weiter — sehr beeindruckt von dem Umfang und den Komplikationen der indischen Lage, ebenso vom Umfang des kulturellen Erbes Indiens. Mit solchen Sirenenklängen will er, bevor er den Fuß auf

— Der Schwindel von der Hilfeleistung

indischen Boden setzt, für seine Persönlichkeit werben, liefert jedoch nur der ablehnenden Haltung, mit der man ihn in Bengalens erwartet, neue Nahrung.

Es erweist sich darum auch der Vorwurf als gerechtfertigt, der von den verschiedensten indischen Politikern gegen die Gesamtpolitik der britischen Regierung Indien gegenüber erhoben wurde, daß nämlich London sich entschlossen habe, angesichts der Unlösbarkeit der Probleme in einem für es selbst günstigen Sinne einfach zu den grössten Methoden zu greifen, einen Militär zum Vizekönig von Indien zu ernennen und nun einen Neuling mit der Verwaltung und Leitung der wichtigsten Provinz zu beauftragen.

Deutlich erkennbar verfolgt aber Churchill mit dieser Ernennung auch noch einen zweiten Gedanken. Er möchte, den Loslösungstendenzen Australiens vom Empire entgegen, Interesse und Verbundenheit des wichtigen Eckpfeilers des britischen Einflusses im Südpazifik an den Angelegenheiten des Empires wecken und so die Tendenz zur Orientierung nach den USA, die zweifelsfrei in Australien an Boden gewinnt, untergraben.

In Australien nahm bisher nur der Minister für die ausländischen Gebiete, Ward, zu der Ernennung Caseys Stellung. Er könne — so führte er aus — die gegen diese Ernennung erhobenen Einwände prominenter Inder verstehen, denn die Kenntnis Caseys von den indischen Dingen könne natürlich nicht verglichen werden mit der Kenntnis einer großen Anzahl gebildeter Inder. Diese billige und wirkungslose Erklärung soll wohl dazu beitragen, die Widerstände gegen die Ernennung des Australiers zu beseitigen, indem man den Indern vortäuscht, die Australier seien etwa weniger stur und unnachgiebig, als

die Engländer selbst. Da Ward schon einmal zu dem ganzen Problem Stellung nahm, mußte er wohl oder übel auch auf den schweren Vorwurf zu sprechen kommen, den die Inder gegen Australien erheben, indem sie darauf hinweisen, die Einwanderungsgesetze dieses Landes gestatten nur die Zuwanderung und Einbürgern von Weißen. Ward versuchte hier mit einer bezeichnenden Grobschlächtigkeit des Gegenbeweises diese Klippe zu umschiffen. Er erklärte, das betreffende Gesetz habe nichts mit einer rassischen Diskriminierung zu tun. Es kündige sich in ihm kein Anspruch auf rassische Überlegenheit an. So etwas könnte nur von den Nazis kommen. Die Gründe für das australische Einwanderungsverbot seien rein wirtschaftlicher Art gewesen und datierten von einem weit zurückliegenden Vorfall her, nämlich, als die Zuckerindustrie von Queensland die billige Kanakarbeiter einführen sollte. Ward zog aber nicht daraus den Schluß, daß die Einwanderungsgesetze nun als überaltet aufgegeben werde.

Die britische Agitation sucht, die Abreise Caseys bereits mit Berichten über angebliche Erfolge der britischen Fürsorge in Bengalens zu begleiten. So behauptet der Londoner Nachrichtendienst, unter Führung der britischen Armee sei in Indien ein ausgedehnter Kampf gegen Hunger und Seuchen eingeleitet worden. Patrouillen zogen durch das Land, um die von Krankheiten befallenen Dörfer „ausfindig zu machen“. Dorthin würden dann mit allen verfügbaren Mitteln, wie Flugzeugen, Eisenbahn, Autos, Ochsenkarren usw., die Ärzte gebracht. Kranke würden auf dem schnellsten Wege in die nächstgelegenen Hospitäler geschafft. Dieser erfolglosen und schamlosen Agitation gegenüber betont die britische Zeitung „New Leader“ noch einmal die wirklichen Zustände in Bengalens, wenn sie berichtet, auf der Speisekarte eines Luxushotels in Kalkutta seien zwar die erlebtesten Leckerbissen für verwöhnte Feinschmecker zu finden, in Kalkutta und Umgebung aber steige die Zahl der Todesopfer durch Hunger und Seuchen täglich an. Überall an den Straßenrändern liegen Frauen und Kinder. Ihre Hoffnung sei so tief gesunken, daß sie sogar um ein wenig Wasser bettelten.

Seite an Seite bis zum Endspiel

Tokio, 11. Jänner. Am ersten Jahrestage der Kriegserklärung Nationalchinas gegen die USA und England erklärte Ministerpräsident Tojo in einer Rundfunkrede nach China, daß die chinesische Regierung bereits im Verlaufe eines Kriegsjahres wertvolle Beiträge zur erfolgreichen Durchführung des gemeinsamen Krieges geleistet habe. Das chinesische Volk könne niemals seine Ausbeutung durch England und Amerika vergessen, die mit dem berüchtigten Opiumkrieg begonnen habe. Der letzte Weltkrieg habe gelehrt, wie die Engländer und Amerikaner trotz heiligen Versicherungen im Siegesfall kleine oder schwache Länder ohne Ausnahme behandeln. Daher gebe Japan am ersten Jahrestage des Kriegseintritts Chinas die feierliche Erklärung ab, daß beide Länder weiterhin Seite an Seite wie ein Brudervolk kämpfen werden, bis der Endtag errungen sei.

Schwere USA-Verluste bei Rabaul

Tokio, 11. Jänner. Das kaiserliche Hauptquartier gab am Donnerstag folgenden Bericht heraus:

Am Montag in den frühen Morgenstunden schossen kaiserliche Marinelaufstreitkräfte 15 feindliche Flugzeuge ab, als 30 feindliche Maschinen Rabaul angriffen. Zwei unserer Flugzeuge werden vermisst.

Eine Zerstörerflottille und Marinelaufstreitkräfte schossen zusammen am Dienstag in den frühen Morgenstunden 12 Maschinen aus einem feindlichen Verband von 76 Flugzeugen heraus, die unsere Stellungen bei Kavieng (Neu-Irland) angriffen. Einer unserer Zerstörer erlitt geringfügige Beschädigungen; sonst traten auf unserer Stelle keine Verluste ein.

Marinelaufstreitkräfte stellten am Dienstagmorgen 22 feindliche Jäger zum Kampf, die erneut einen Angriff gegen Rabaul durchführten. Es wurden 19 feindliche Maschinen abgeschossen. Drei eigene Flugzeuge werden vermisst.

Dr. Goebbels sprach vor Truppenführern

Berlin, 11. Jänner. Reichsminister Dr. Goebbels sprach am Freitag in Berlin vor einer Anzahl höherer Truppenführer aus dem Osten sowie Kommandeuren und Offizieren der im Raum von Berlin stationierten Truppenteile. Dr. Goebbels stellte in seiner Rede die Zusammenhänge zwischen militärischer und politischer Kriegsführung dar und leitete von den aus den engen Verschmelzung politischer Intelligenz und militärischer Machtmittel entspringenden unerschöpfblichen Energien die Gewißheit unseres Sieges ab.

„Deutsche kämpfen wie Teufel und Höllenhunde“

Besessener Widerstand unserer Truppen — Alliierte rückten „in 65 Tagen 9 km vor“

Berlin, 11. Jänner. An der südalitalienischen Front zerschellen an dem besetzten Widerstand der dort eingesetzten Grenadiere und Panzergrenadiere. Gebirgs- und Fallschirmjäger alle großangelegten Durchbruchsversuche der Anglo-Amerikaner und lösen sich in örtliche Kampfhandlungen auf, die dem anstürmenden Feind schwerste Opfer an Blut und Stahl kosten. Der neue englische Oberbefehlshaber, General Leeth, sagte in resignierter Anerkennung, daß die Deutschen wie die Teufel und Höllenhunde kämpfen. In 65 Tagen sind am Westflügel die amerikanischen Spitzen neun Kilometer vorgerückt, das sind täglich 140 Meter. Eine Abwehrzone liegt hinter der anderen und muß schrittweise unter harten Opfern bewegen werden.

Der vermutlich letzten Barriere der deutschen Stellungen schließt sich regelmäßig die erste eines neuen Befestigungssystems an. So wird die Überlassung einer Kuppe oder eines zertrümmerten Ortes nach härtesten Kämpfer für den Feind zu einem als zuerst erkannten Gewinn ohne Bedeutung.

Am Freitag wurde hart um die Höhe des Monte Borchia im Gebiet der Neapel-Rom-Straße gerungen. Die Höhe wechselt mehrfach den Besitzer. Mehrere Vorstöße gegen den Colle de Dro bei San Vittore Vittore del Lazio wurden blutig abgeschlagen. Ebenso hart wurde um den Gipfel des Monte Majo und der Chiaia-Höhe gekämpft. Dann räumten unsere Gefechtsvorposten den Hang und das zerwühlte Stellungssystem unbemerkt vom Feinde und setzten sich wenige hundert Meter am nächsten Berg Rücken zu erneutem und verbissenem Widerstand fest. Gegen diese neuen Stellungen rannten die US-Amerikaner am Samstag an. Die Kämpfe sind noch im Gange. Am Ostflügel brachte ein schwungvoll geführtes eigenes Stostruppunternehmen Beute und Gefangene ein. Bei erneuten Durchbruchsversuchen der Empiretruppen in der Nähe der adriatischen Küste holten sich diese im Kampf gegen unsere Fallschirmjäger blutige Köpfe. Die britischen Verluste werden hier als besonders schwer gemeldet.

Dr. F. J. Lukas

Deutsch methodisch und praktisch

242. STUNDE.

Hier steht der dritte Fall!

1. Er vergönnt niemandem etwas! — Nikomur nícesar ne privošči.
2. Wem gilt diese Ansierung? — Na koga meri (namigava)?
3. Nehmen Sie sich ein Beispiel an ihm! — Zgledujte se po njem!
4. Ich verbiete mir das! — Kaj takega ne maram!
5. Er entstammte einer Bauernfamilie. — Iz-haja iz kmečke rodbine.
6. Ich rate Ihnen davon ab! — Odsvetujem vam od tegaj!
7. Wir werden diesem Übelstande abhelfen! — To neprliko (napako, oviro) bomo odstranili!
8. Er lauerte ihm im Walde auf. — Zalezoval ga je (prežal je nanj) in gozdu.
9. Sind Sie dem Verein beigetreten? — All ste pristopili k društvu?
10. Es ist ihm nicht beizukommen. — Nič mu ne morejo (ne morejo mu priti do živtega).
11. Er trachtete ihm nach dem Leben. — Streljal mu je po življenu.
12. Er ist mir zuvorgekommen. — Prehitel ga je.
13. Sie muten mir zuviel zu! — Preveč mi prisijate!
14. Trauen Sie mir das zu? — Ali mislite kaj takega o meni?
15. Bist Du mir gut? (Hast Du mich lieb?) — Ali me imha rad?
16. Sind Sie mir böse? — Ali ste jezni name?
17. Mir ist angst um Sie! — Bojam se za vas!
18. Mir ist leid um ihn. — zal mi je zanj.
19. Seien Sie mir bitte behilflich. — Pomagajte mi, prosim.
20. Er war mir hinderlich. — Oviral me je.

Ausschneiden! Aufheben!

Dr. F. J. Lukas

Deutsch methodisch und praktisch

242. STUNDE.

Hier steht der vierte Fall!

1. Leisten Sie mir doch Gesellschaft! — Delajte mi vendar družbo!
2. Stellen Sie eine Frage an mich! — Vprašajte me enkrat!
3. Treffen Sie alle notwendigen Vorkehrungen. — Ukrepite vse potrebno.
4. Wir haben einen weiten Weg zurückgelegt. — Dolgo pot ste prehodili.
5. Haben Sie schon einen Entschluß gefaßt? — Ali ste se že odločili?
6. Wann werden Sie die Reise antreten? — Kdaj boste odrinili na pot?
7. Die Feinde ergriffen die Flucht. — Sovražniki so pobegnili.
8. Trinken Sie das Glas doch leer! — Izpijte (spraznite) vendar kozarec!
9. Heute habe ich mich wirklich satt gegessen! — Danes sem se res najedel!
10. Er schreit sich heiser! — Kried (tako), da bo ohripel!
11. Wir haben uns krank gelacht. — Smejali smo se, da bi lahko počili.
12. Man nannte ihn einen Trottel. — Imenoval so ga butec (tepc).
13. Ich muß das als eine Beleidigung ansehen. — To moram smatrati za žalitev.
14. Er gab sich für einen Arzt aus. — Iz-d

Tako se je končala Jugoslavija

Spisatelj Danilo Gregorić Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 31

»Spiralo težavnega položaja, v katerem se nahajata narod in država, je kralj sklenil, da prevzame oblast. Kraljevi namestniki so se odpovedali. Vojska je zvesto na strani kralja in izvršuje njegova povelja. S sestavo vlade je poverjen generalni polkovnik Dušan T. Simović. Naj živi kralj!«

Glasno je vreščal radio. In nato je sledila narodna himna.

»Bože pravde, ti što spase od propasti dosad nas...« se je glasilo besedilo.

Občutil sem kot posmeh, kot pačenje, kot kravno onečaščenje zvokov, ki so mi bili vedno toliko pomenili.

In potem še vojna koračnica:

»Pripravite se, vi bojevniki...«

Hotel sem zapreti aparatu, ker nisem mogel več poslušati, kar je tu prišlo v zvočniku. Toda morda bi prišle še kakšne druge vesti, poročila, iz katerih bi se moglo kaj posneti.

Toda dolgo ni prišlo nič, samo tisto prvo objavo so ponavljali vsakih deset minut, ki so jo vedno okvirili domoljubni in bojeviti zvoki. In naposled je bil potem prebran kraljev proglaš.

»Srbji, Hrvatje in Slovenci!

V teh težkih trenutkih za naš narod sem se odločil, vzeti kraljevsko oblast v svoje roke. Kraljevi namestniki, ki so razumeli opravitevnost mojih nagibov, so takoj sami odstopili. Moja zvesta vojska in mornarica sta se mi takoj stavile na razpolago in izvršujeta moja povelja. Pozivam vse Srbe, Hrvate in Slovence, naj se strnejo okrog prestola. Je to najsigurnejše sredstvo, da v teh težkih prilikah vzdržujemo red in notranjost in mir na zunaj. Generalnega polkovnika Dušana T. Simovića sem poveril z mandatom, da sestavi vlado. Zapujoč v Boga in v bodočnost Jugoslavije, pozivam vse državljane in vse oblasti v državi, naj vrše svoje dolžnosti proti kraju in domovini.

Peter II.«

Posmeh, sramotno je bilo, kar sem tu slišal.

Kako je mogel sedemnajstletnik bolje zjamčiti red in mir narodu, kakor kraljevi namestnik, pametni, odgovornosti se zavedajoči mož? Kako je mogel sedaj vzeti v svoje roke politiko države general, ki je bil štiri dni po preje z najostrejšimi grožnjami razsajal proti politiki paktu in s tem proti miru?

Bilo je nerazumljivo. Kaj si je pač mislil mladi mož, ki je bil to podpisal, ko so čitali ta proglaš? Ali se je zavedal odgovornosti, ki jo je prezel. Ali je sploh bil v položaju, da bi doumel stvar, v katero se je spustil? Ali je razumel, kaj je pomenilo, da se nasilno odstranijo tisti, ki so bili nosilci politike zvezne?

Skozi špranjo je vdrl sončni žarek v sobo. Veselo so plesali praški gori in dol, se vrtinci v zlatem pramenu, česar reflekse je bilo opaziti celo na medri črnini moje pistole. Oči so me bolele in počasi me je premagala utrujenost. Zaspal sem.

Glasno vpitje na ulici me je zopet zbudilo. Pogledal sem na uro: bila je deveta ura predpoldne. Skupina nedorasilih, učencev in vajencov, se je premikala skozi ulico. Vzklikali so:

»Živel kralje!«

»Naj živi narod!«

»Doli s Pavlom!«

»Doli s sramotnim paktom!«

»Naj se sklene zveza s Sovjeti!«

Ti neumni mudiči, ki ničesar niso vedeli in ničesar razumeli, ti so sedaj delai politiko na ulici! To naj bo torej red v notranjosti!

In vedno nove skupine so se slišale. Vedno znova so bili glasovi popolnoma mladih ljudi, vedno znova najgrša pršovanja tistih mož, ki so bili hoteli mir in veličino države, ki so ho-

Der Stadstaat am Tiber /

Das jüngste ruchlose Attentat der britisch-amerikanischen Luftpiraten auf die Vatikanstadt, die heiligste Stätte des Christentums, lenkte immer noch die Aufmerksamkeit auf dieses interessante Gebilde, das — kleiner als die Republiken Andorra oder San Marino — eine Sonderstellung unter allen Staaten der Welt einnimmt und gleichsam ein Staat im Staat ist.

Von schweren Bastionen und mittelalterlichen Mauern ist der kleinste Staat der Welt eingeschlossen, der nur aus einer Reihe von Palästen, Kirchen, Museen und Gärten besteht. Gleichwohl muß man den Fuß vorweisen, wenn man ihn betritt. Denn die Schweizergardisten, die Leibwachen dieses Miniaturstaates, haben — wenn sie nicht gerade im Festtagsgewand mit mittelalterlichen Pumphosen, Helm und Hellebarde ihren Dienst versehen — ein modernes Gewehr und fragen jeden Passanten in unverfälschtem Schwyzer Ditsch nach dem Woher und Wohin. Dazu gesellen sich noch die päpstlichen Gendarmen, die eben gleichfalls beim Betreten des Vatikanstaates einem kurzen Verhör unterziehen. Der Vatikan hat übrigens auch sein eigenes Postamt mit eigenen Briefmarken, die nur innerhalb der Mauern des Staates zum Frankieren benutzt werden können. Es ist klar, daß dieses Postamt von jahre eine Pilgerstätte aller Philatelisten war, zumal es hier die verschiedensten Markenserien, sogar eigene Luftpost- und Expressmarken, gibt.

Im übrigen hat der Vatikan auch seine eigenen Münzen, die als Zahlungsmittel in ganz Italien in Umlauf sind. Hier handelt es sich freilich nur um währungstechnisch bedeutsame Tradition, da nur kleinwertige Münzen ausgegeben werden, die das Bildnis des St. Peter aufweisen. Die Schweiizer-Leibgarde hat eine Stärke von genau 99 Mann, einschließlich der Militärkapelle. Sie ist natürlich keine Kampftruppe, ist jedoch exerziermäßig bestens ausgebildet.

In seinem Staat regiert der Papst wie ein

99 Leibgardisten schützen den Vatikanstaat / Das Postamt des Papstes

weltlicher Herrscher. Er hat in der Person des Kardinalstaatssekretärs seinen eigenen Außenminister, der ihm täglich Bericht über die allgemeine Lage erstattet. Sein Amt erlischt automatisch mit dem Tode des Papstes, der ihn sich jeweils nach erfolgter Neuwahl selbst auswählt. Hinsichtlich der Repräsentation übertrifft der kleine vatikanische Staat alle anderen Staaten, die päpstlichen Würdenträ-

Der »höchste« Mann der Welt /

Riesen und Zwerge — im deutschen Volksmärchen spielen sie von alters her eine große Rolle. Weniger erfreulich sind diese seltsamen Naturerscheinungen in Wirklichkeit. Für die Mitwelt mögen sie zwar eine besondere Merkwürdigkeit bedeuten, die Betroffenen selbst fühlen sich meist als Stiefkinder der Natur, für die eher ein Mitleid am Platze ist. So ähnlich mag auch der Isländer Johann Peturson empfinden, der vor kurzem in einer Kindervorstellung von »Gullivers Reisen« in einer Kopenhagener Vergnügungsstätte als größter Mann der Welt auftrat.

Früher hielte diesen zweifelhaften Rekord der Amerikaner Robert Pershing Wadlow, der aus Manistee im Staat Michigan stammte. Er war 2.70 Meter groß und verdiente sich durch Schaustellungen in Varietés sein tägliches Brot, bis er im Alter von erst 22 Jahren einer Blutvergiftung erlag. Die Fachgelehrten führten das Riesenwachstum dieses Yankees auf eine abnorme Funktion der Hirnanhangdrüse zurück. Seit seinem Tode gilt der Isländer Johann Peturson als der größte Mann der Welt. Er gleicht mit seiner »Gipfelhöhe« von 2.52 Meter bei einem Gewicht von 160 Kilo gleichfalls einem wandeindenden Turm. Der Größe dieses nordischen Riesen entsprechen auch seine Bedürfnisse. Er hat die Hutnummer 72, Schuhgröße 63 und benötigt zu einem einzigen Anzug sieben Meter Stoff. Zum Maß-

skupaj z Mačkom. Glava srbskega prostozidarstva, učlesen demokrat, republikanec, jakobinec, skupaj s kraljem zvestim kmetom Mačkom — nerazumljivo!

In potem so sledila še druga imena. Nazadnje je bilo še rečeno, da so člani vlade prisegli pred kraljem Petrom.

Vsi Hrvati iz prejšnjega kabinka so bili ostali, ravno tako oba Slovenci, moslemski tudi. Toda izmed Srbov so bili sami novi ljude, izvzemši Budislavljevića in Čubrilovića, ki sta bila izstopila iz vlade Cvetkovića zaradi prisipa stopa v paktu treh sil. Kot zunanjega ministra so imenovali starega Niničića. Kje so leta izkopali? Bil je vendar star, gluhi ko zemlja in bolan. Morda tudi, ker je bil pred leti neko predsednik pri zborovanju zvezne narodov, ko je bila brezmočna Nemčija po Stresemannu na Ženevskem jezeru priglasila svoj pristop k ligi.

Budislavljević je postal notranji minister. Največji nemcevec odstavljene vlade naj torek sedaj dela notranjo politiko. Ilč seveda minister vojske; če je postal Simović ministrski predsednik, pač tudi ni moglo biti drugače. In zmenada sem videl shemo nove vlade pred sabo. Srbske demokratske stranke so bile postavile vsaka po dva moža v vlado. In vti ljudje so bili prostozidarji, znani, javni zagovorniki političnih načrtov Vellkega Orienta. Med njimi je bil Jevtić, ki sem ga mogel nekaj dni preje opazovati v razpoloženju pozno ponoči v nekem nočnem lokalcu, ko je dal po ciganih igrati Typperaryjevo pesem, se dři zraven in nato metal okrog oblike napitnine, potem ko so bili on in njegova družba pri mizi živahnio in demonstrativno ploskali godbi. Tudi Miha Trifunović je bil na listi. Mož, ki je bil izročil kraljevemu namestniku spomenico opozicije. In končno Milan Gavrilović, poslanik v Moskvi, čisti levičar, čisti anarhodemokrat, bolj boljševik, kot kaj drugega.

Nerazsodna množica: „Raje vojno kot pak!“

sti ljudske fronte. Pravi čarovniški kotelj je v mestu.

Jasno mi je postalno, da je bilo vsega konec. Tuljenje skupine demonstrantov se je slisalo v sobo, v kateri sem sedel. Vedel sem, kaj mora priti. Takšne žalitve, takšnega udarca v obraz, Nemčija ni mogla prenesti. Kako vrazil je si je vendar vse zamisliš Anglija. Takoj po podpisu pakta prevrat, aretacije, demonstracije. Vzela je setev marljivih prizadovanj Ronalda Campella in njegovih mnogih agentov, pognojeni z množico dobro uporabljenih vstop funтов. Donovanov obisk je sedaj dozorel svoje sadove. Churchill in Roosevelt sta bila lahko zadovoljni. In morda tudi Stalin, da je občina danes tako besnela po povelju Moskve.

Nekajkrat sem tekmo dneva dobil poročilo v svoje priběžališče. Demonstracije so se bile nadaljevale skozi ves dan. Popoldne so bile še hujše, se bolj divje. Trakove z napisli komunističnimi geselj so nosili po mestu okrog. In zvočniki so na vseh trgih neštetočnat ponavljali:

»Raje vojno kot pak, raje vojno kot pak!«

Na javnih ulicah so židje razdeljevali denari med nižje ljudstvo, da ga podžgejo k sramotnim klicom in lučanjem kamenja. Vino in žganje je teklo v množicah, plaćali so ga agencije. Sodrža je lahko pila, kolikor je hotela. Na nemškem poslanstvu so bila vrata odprtia. Množice so prišle pri enih vratih notri, doble viski in denar in se pri drugih vratih zopet odvaille ven.

In povod med sumljivimi postavami podzemlja, med katerimi se je pokazalo le malo resnih in dostojno oblečenih meščanov so se drevili šolarji v svojih modrih cepicah. Dan po podpisu pakta je bil prost solskega pouka. Še včeraj smo bili govorili o tem. Bil je skep proforskega društva v Belgradu, da se pusti deca na cesto. Naučni minister ni bil poseglj.

Innen scheinen in ihren Phantasieuniformen einem Farbenmeer entstiegen zu sein. Der Krieg hat diesem Miniaturstaat eine besondere Stellung verliehen, denn während die Stadt Rom — einschließlich des Vatikanstaates — unter dem Schutz der deutschen Wehrmacht steht, leben innerhalb der Mauern des päpstlichen Machtbereichs die Botschafter auch der Feindstaaten Deutschlands, eine diplomatische Situation, die nur mit viel Geschick und Fingerspitzengefühl gemeistert werden kann.

... daß man in der „Odyssee“ die ersten Nachrichten über Würste findet? Im Mittelalter wurden an großen Festen, z. B. in Braunschweig und Königsberg, Riesenwürste von mehreren hundert Metern Länge in feierlicher Prozession umhergetragen.

... daß die Straße die größten lebenden Vögel der Welt sind und ein Straußenset

zweieinhalf Kilogramm wiegt?

... daß in einem dänischen Fischereihafen eine Blitzgefrieranlage pro Tag zwanzig Tonnen Fische tiefgefrieren läßt?

... daß der chilenische Nasenfrosch ein Muster ist? Sowie das Weibchen die Eier gelegt hat, verschluckt er den ganzen Kindersegen und bewahrt ihn in der zum Quaken dienenden Schallblase auf. Solange die Jungen nicht ausgeschlüpft sind, ist er zum Stillschweigen verurteilt.

... daß man auf dem Franziskanerplatz in Wien das kleinste Kaffeehaus der Welt mit nur fünf Tischen findet?

... daß die im „Malerhaus“ von Bad Reichenhall in Oberbayern aufgestellte „Weltuhr“ nicht nur Jahr, Monat, Tag, Stunde, Minute und Sekunde, sondern zugleich auch die in den Hauptstädten der ganzen Welt jeweils gerade herrschende Zeit auf die Minuten genau anzeigen?

... daß der Gletscherfisch, der in den höchsten Eisregionen lebt, jeden Abend eingefroren und des Morgens wieder quicklebendig ist? Das Tierchen ist nur 2,5 mm lang und ernährt sich von den Koniferenpollen, die der Wind in die luftigsten Höhen der Bergwelt hinaufträgt.

... daß es in dem Land der unbegrenzten Möglichkeiten eine „Zeitung der Menschenfeinde“, eine „Zeitung der Schnarcher“ und eine „Zeitung für Regenschirmhasserei“ gibt?

... daß bei den Alchemisten der Ausdruck „Venus“ für das Kupfer gebraucht wird, weil dieses den Namen von der Venus helligen Insel Cypern bekommen hatte?

vimes. In prvi pri društvu srednješolskih učiteljev so zapri belgrajske srednje šole z uteviljivo, da so v posameznih razredih gimnazije učenci pripravljali demonstracije proti politiki pakta. To je moral biti vpliv Radoje Kneževiča, to sponziranje je stalno jasno pred maneo. Radoje Kneževič, veliki prostozidar, Smovičev priatelj, po Konstantinoviču postavljeni učitelj kraja, je bil tačas predsednik udruženja srednješolskih učiteljev. Gotovo je imel stik z ljudmi, ki so napravili puč, in vedel je o tem že prej. Od tod je izvirala ta usmeritev mladine na ulico, da bi se ustvaril neodgovorni element, ki napoljuje ulice in brez kritike ponavljajo vse klice, ki jim jih kdo za-

krati. Za menoj so že bile izdane tiralice; povsod so me iskali. Tam, kjer sem prebival, sem se lahko zanašal, da me ne bo mogel nihče najti. Toda dve reči sta bile, ki sta me vendar pravile do sklepa, da sem šel ven iz svojega priběžališča. Zapri so bili mojo ženo in jih zapretili, da jih bodo ustrelili, če ne pove, kje prebivam jaz. Ni mogla tega povedati, ker ni vedela. In končno so jo izpuštili. Toda kdo je mogel vedeti in kdo je mogel prerokovati, kaj se bo vse zgodilo v prihodnjih dneh. Nato sem dobil sporočilo, da so zahtevalo nove oblasti mojo izročitev tudi od nemškega poslanstva, kakor da bi se bil tam skrival. Nisem mogel

Danes pričenemo objavljati pretriestivo, po resničnih dogodkih posneto poročilo: »Usoda kmetice Milke Martonove.« V njem se poroča o krizevem potu nekega bosenskega dekleta, ki je bila iztrgana iz svoje miroljubne domovine in končala kot brat sei bandita Tita. To zanimivo poročilo, ki je napeto od prve do zadnje vrste, je najprej objavila »Berliner Illustrierte Založba Deutscher Verlag, Berlin« nam ga je prijazno dala na razpolago.

dopustiti, da bi se razširila govorica, da sem se zatekel v kakšno inozemsko poslanstvo. In tako sem se odločil, da sem po nem posredniku zahteval od oblasti voz in zagotovitev svobodnega kretanja do policjskega predsednika.

Prijel sem se skozi mesto v velikem, zapremem vozu Zraven voznika je sedel vokaj v polni vojni opremi. Ulice so bile polne razgrajajoči množice. Z največjim naporom si je voz utiral pot skozi mase. Iz sodov so razdeljevali vino. Ob cestnih križiščih so bile postavljene ciganske godbe. Pijana množica je plesala okrog miz. Na vseh koncih in krajih so bile postavljene strojnice. Ob važnih točkah so stali oklopniaki. Pred starim konakom nekaj točkov. Množica je rjovela in kričala, nazdravljala Simoviča in Angliji, kriče grozila in preklinjala princa in njegovo vlado. In sam sem se lahko prepričal, da se je ujemalo, kar so mi poročali že tekom dneva: povsod je bila sodrža in podzemlje, ki sta privela v mesto iz svojih križišč in se sedaj izdvajala. Stojec na strehah avtomobilov je kričal tu en pop, tam zopet kakšni častnik, na kašem držal ogli kaksen razcapan agitator, še uvojajoča gesla množici.

Dospeli smo bili do policjskega predsedništva. V prefektovi pisarni me je sprejel velik, debel polkovnik letalcev, s kodastim kratkim čopom las nad nizkim čelom, z debelim zabušnim obrazom, z malim topim nosom, v vojni opremi, kopo in plečni pas opasano okrog debelega trupca.

Kje sem

ZRCALO ČASA

Za božič je podaril kralj Simeon II. revedem 100 milijonov lemov. Vsoto je razdelila kraljica mati vladnem predsednikom.

Se hitreje kot cene naraščajo v Palestini zločini. Britanska policija je ugotovila, da so skrivali v židovski naselbini Rehevoth 20 zloglasnih zločincev iz Varšave, Lemberga in Katovic. Stir izmed njih so zaprli, drugi so ušli. Celotno na javnih ulicah v Jeruzalemu se dogajajo podnevnici ropi. V Haifi je izvršilo dne pet mujoafrikancev, med temi dva žida, roparski umor.

Notranje ministrstvo v Argentini je izdalo v sredo zvečer nove odredbe za časopise, s katerimi se bo odstranil anonymi vpliv v časopisu. Načelno bodo prepovedana poročila, ki nasprotujejo nacionalnim interesom države.

Po nekem poročilu »Daily Sketch« navaja angleške strokovne funkcionarje velika skrb radi pomanjkanja zaupanja angleških delavcev v vodstvu strokovnih zvez.

Angleški general Leese, naslednik Montgomery, meni, da je dosedaj še vse kolikor toliko povoljno poteklo. Sedaj pa stoji ostri problem nasproti. »Nemci se borojijo kot vragi.«

Ob priliki godu Antonesca se je celotno romunsko časopisje spominjalo zgodovinskih zaslug državnega vodje in se složno izjavilo k njegovim ciljem, ki pomenijo zagotovitev življenskih pravic romunskega naroda.

Ministrstvo dela v Zedinjenih državah objavlja, da je bilo v prvih 11 mesecih leta 1943. oklicanih 3425 stavk.

Z britsko-severoameriškimi zastrahovalnimi napadi je bilo porušenih v Zadru mnogo nenadomestljivih spomenikov stare hrvatske zgodovine in kulture.

Admiralstvo Zedinjenih držav je objavilo, po poročilu EFE iz Washingtona, da je popolnila nemška podmornica v Atlantiku 24. decembra 1943. rušilec »Leary«. Rušilec je imel izpodrivanje vode 1000 ton in hitrost 35 vozlov. Moštvo je štelo 122 mož.

Sedaj je izbruhnila v vseh delih Novega Delalta še tudi epidemija koz, javila »Times«. Približno polovico obolenih je v življenski nevarnosti, mnogo pa jih je že postalno žrtev epidemije. Prvič je umrla radi obolenja na kozah vrsta Europejcev.

Iz nekaj dopisov med poslancem Spodnje zbornice in indijskim ministrom Ameryjem je razvidno, da zaposluje Angleži indijske žene v rudnikih in to celo v rovih.

Na neki seji zastopnikov industrije v Birminghamu so obravnavali tudi nezadostne varnostne naprave v angleških obratih, portala »Daily Express«, kar je imelo v preteklem letu za posledice več kot 30.000 velikih nešred v obratih.

Kitaška nacionalna vlada je praznovala v nedeljo prvo obletnico vojne napovedi Angliji in Zedinjenim državam. Ob tej priliki je izrazil vladni predsednik Vangčingvaj svoj trdn sklep, zastaviti vse sile za končno zmago.

Monsignore Toricelle, direktor italijanskega časopisa »La Corriere« in rektor katolsko-italijanskega socialnega skrbstva v Franciji, je bil v svojem stanovanju v Agenu umorjen po dveh komunističnih teroristih. Storilca sta ušla. Ta umor je v Franciji v teku nekaj tednov četrti umor duhovnika po komunistih.

Hrvatski uspehi proti tolpatm

Zagreb, 11. januarja. V teku zadnjih akcij, ki so se začele septembra 1943. leta, so utrili banditi na ozemlju neodvisne države Hrvatske, v Crni gori in Albaniji do konca 1943. leta sledče zgube: 25.847 mrtvih, približno 20.000 ranjenih in 10.390 ujetnikov. Hkrati je bilo okrog 100.000 italijanskih vojakov razroženih in interniranih.

Plen pri teh akcijah je znašal 436 topov, 8 protiletalskih topov, 2317 strojníc, 592 metalev min, 75.635 pušk, 11 protiklopnijskih topov, 187 avtomatičnih pištol, 96 oklopniakov, 1396 avtomobilov, 413 motornih koles, 33 ladij, 8 letal, 6994 konj, razen tega še več muncije.

Akcije proti tolpatm se uspešno nadaljujejo. V zadnjih dneh so tolpe zopet imele številne mrtve.

Spoznanje v Washingtonu

Stockholm, 11. januarja. Vojno informacijska pisarna javlja po Reuterju v svojem najnovejšem poročilu: »Nobenih znakov ni, iz katerih bi lahko posneli, da manjka Nemčija v Japonski za nadaljevanje vojne vojni material ali morala.«

Nadalje prinaša washingtonska vojna informacijska pisarna s te strani vsekakor pozornost vsebujoče ugotovitve. Nemčija ima silno zravnico orožje, posebno lovsko letala, in njen položaj je, kar se tiče producije premoga, gunnija, petroleja in prvorstnega letalskega benzina zelo ugoden. Nemško prebivalstvo ima dovolj hrane in letina v letu 1943. je naboljša po letu 1939. Japonska ima dovolj človeških moči in ima tudi dovolj surovin razen nekaterih, tako da lahko vojno še dolgo časa nadaljuje.

Socialna zrelost v Angliji

Zeneva, 11. januarja. Angleški časopis »Daily Worker« poroča, da britanski rudarji vedno bolj trpe radi prigaranjalnih metod svojih plutokratskih delodelalcev. Ti se sploh ne ravljajo več po obstoječih zakonih v obratih in o vzdrževanju rudniških zadrug. V najnovejšem času so osupili nad stalno naraščajočim številom ponesrečenih rudarjev, ki v rudnikih izgubijo življenje. Grozopolne nesreče se dogajajo dnevno radi pomanjkljivih varnostnih in varovalnih naprav, kakor tudi radi socialne zaostalosti v vseh področjih obratovanja.

Dva krvoločna dokumenta**Navodila komunističnega vodstva za pokolj desetisočev Slovencev**

Ljubljanski časopisi objavljajo v faksimili dve listini, ki sta bili najdeni pri ubitem kurirju komunistične pošte. Prvo pismo je navodilo »Centralnega komitetata« (CK) »Komunistične partije Jugoslavije« (KPJ), drugo pa izvršilna naredba »Komunistične partije Slovenije« (KPS). Krvoločno podrobno naročilo za popolno likvidacijo celih slovenskega naroda je podpisal znani krvolok Boris Kidrič, ki je menda tajnik »KPS«.

V prvi okrožni so zanimive zlasti tri ugotovitve. Prva je odkrito priznanje, da je cilj komunizma tudi pri nas edino le »socialistična revolucija«, ne pa kako »narodno osvobojenje«. Druga ugotovitev je ta, da velja borba komunistov »vsem posejodčim razredom«, torej tudi vsem kmeterom, obrtnikom, trgovcem itd., enako pa tudi »vsem tistim elementom, ki se ne priznavajo brezpogojo komunističnim naukom. Tretja značilna ugotovitev je končno ona, da je treba vse te elemente izločiti, to se pravi »likvidirati« že pred končnim udarom, da ne bodo mogli ovirati popolne izvedbe komunističnih načrtov.«

Dodčim se ta navodila gibljejo v okviru že znanih slagerjev komunistične ideologije, je druga okrožnica mnogo bolj brutalno jasna. Ona vsebuje nekaka izvršna navodila k prvi okrožnici. Navodila so sadističen izliv krvnike strasti, mržnje in besa. Kidrič v njih brez ovinkov in brez sramu raziskava krvave cilje komunistov tudi pri nas. Šestnajst točk, ki obravljajo poboje in pokolj desetištev Slovencev in Sloven, odseva vso sadistično pokvarjenost Kidrič-Bärberjeve krvniške družbe. Te točke, ki se po izrecnem navodilu okrožnice morajo nepreklicno izvesti, se glasev v izvirniku:

Seznam na smrt obsojenih

1.) Vsi voditelji v OF, ki pripadajo kakšni meščanskimeri, se morajo likvidirati.

2.) Vsi veleposestniki, kapitalisti, industrijski in kulaki se morajo likvidirati.

3.) Vsi voditelji in funkcionarji meščanskih strank, ki niso na delu v OF ali pa pri NOV in kateri ne bodo likvidirani tam, se morajo likvidirati.

4.) Vse voditelje bele garde se morajo likvidirati.

5.) Vse voditelje plave garde se morajo likvidirati.

6.) Vse 44-ovce in gestapovce se morajo likvidirati.

7.) Vse intelektualce, študente in kavarniške političarje se morajo likvidirati.

8.) Vse duhovnike, ki so se izjavili proti devinstvu, se morajo likvidirati.

9.) Vse bivše jugoslovanske oficirje, tudi one, ki so pri NOV, se morajo zapreti.

10.) Vse duhovnike se morajo zapreti. Cerkve ostanejo zaprte, iste se ne sme rušiti. Represalije se sme izvajati samo na drugih cerkevih posestvih.

11.) Vsa vojaška odpoljanstva kapitalističnih držav, ki se nahajajo pri NOV, se morajo prisiliti, da odpotujejo. Vsak daljni razgovor je prepovedan.

12.) Vse osebe, ki se protivijo našemu osvo-

bodilnemu boju, se mora že sedaj tajno odprejeti in predati NOV. Iste se mora likvidirati samo v slučaju, ako to situacija ali pa zunanj položaj zahteva.

15.) Vsi meščanski časopisi ne smejo izhajati. Radioaparate se mora takoj odvzet.

14.) Vsi javni uradi in vse življensko važne ustanove kakor tudi prometna središča se morajo takoj zasesti z oddelki NOV.

15.) Vsi ti ukrepi se morajo izvesti na dan, ki bo zato določen.

16.) Vse likvidacije morajo izvršiti posebni oddelki partije.

Partijske organizacije na terenu in v oddelkih NOV morajo skrbeti za najstrožjo tajnost teh navodil. Samo najvažnejši stari člani, funkcionarji partije, smejo vedeti za ta navodila; samo ti so določeni za določitev krvcev. Zivio Stalin, vodja vsega delovnega ljudstva!

Za CK - KPS:
Boris Kidrič

Značilno za to okrožnico je vsekakor dejstvo, da je kot prvin namenila nož in kroglo svojim sedanjim pomočnikom, voditeljem OF, ki pripadajo kakšni meščanski smeri. Brez ozira zapadejo likvidacije dalje vsi voditelji in funkcionarji meščanskih strank, ki niso na delu v OF ali pa pri NOV in kateri ne bodo likvidirani tam.

Ni skoraj človeka, ki ga ti okrožnici ne bi naročnost zadevali, pa naj pripada temu ali onemu stanu, naj bo pristaš to ali one stranke. Šestnajst točk, od katerih je vsaka posebej vredna premislek. Vsakdo naj si pošte svojo in se ob njej zamisli. Ako bi skozi to, prvič šestih krvavih sodb morda le kdo ušel, pride neizprosno pod udar 7. točke, ki odreja likvidacijo »vseh intelektualcev, študentov in kavarniških političarjev. Tudi tu ni nikake izjeme za pristaše in simpatizerje OF, temveč je ta točka prvenstveno namenjena za nje, ker padejo nasprotniki OF itak že pod udar prejšnjih točk. Prav tako obravnava okrožnico dočela enako vse bivše jugoslovanske oficirje, ne glede na to ali so morda sedaj pri komunističnih krdelih. Tudi te je treba pozapreti enako kakor druge oficirje. Kaj znači v komunističnem rabeljskem jeziku »zapreti«, o tem najbolje pridajo množestveni pokolj ujetnikov v Velikih Laščah, v Ribnici in zlasti oni v Kočevju in Moziju.

Oba gornja dokumenta, kakor meni ljubljanski list »Jutro«, v polni meri potrjujeta, kar je že sedaj vedel vsak, ki je motril komunistično početje: da bi se uvedla pri nas neovirana komunistična strahovalida, je treba pomoriti vso inteligenco, vse samostojne misleče kmete, obrtnike in trgovce, ne glede na to, kakšno stališče zavzemajo danes of OF. Na smrt so obsojeni po komunistih tudi vsi njihovi dosežani zaveznički, ki so jim dobri, dokler jih rabijo za varanje ljudstva, v katerih pa vidijo le balast, če bi enkrat slo za zasidranje komunističnega režima. Še v večji meri velja za vse pristaše in simpatizerje OF, ki naivno spekulirajo, da bi jim komunisti pustili življene ali celo še premoženje, če se jim sedaj udinjajo in jih podpirajo. Tudi ti si z vsako pomočjo, ki jo kakor koli dajejo komunistom, kopijo svoj lastni grob. Obenem pa se s tem izključujejo iz narodne skupnosti in si tako zapirajo edino pot, po kateri bi se lahko resili.

Oba gornja dokumenta, kakor meni ljubljanski list »Jutro«, v polni meri potrjujeta, kar je že sedaj vedel vsak, ki je motril komunistično početje: da bi se uvedla pri nas neovirana komunistična strahovalida, je treba pomoriti vso inteligenco, vse samostojne misleče kmete, obrtnike in trgovce, ne glede na to, kakšno stališče zavzemajo danes of OF. Na smrt so obsojeni po komunistih tudi vsi njihovi dosežani zaveznički, ki so jim dobri, dokler jih rabijo za varanje ljudstva, v katerih pa vidijo le balast, če bi enkrat slo za zasidranje komunističnega režima. Še v večji meri velja za vse pristaše in simpatizerje OF, ki naivno spekulirajo, da bi jim komunisti pustili življene ali celo še premoženje, če se jim sedaj udinjajo in jih podpirajo. Tudi ti si z vsako pomočjo, ki jo kakor koli dajejo komunistom, kopijo svoj lastni grob. Obenem pa se s tem izključujejo iz narodne skupnosti in si tako zapirajo edino pot, po kateri bi se lahko resili.

Vse v kartoteki navedene osebe bi se morale ob zavzetju Ljubljane takoj likvidirati. Na nekaterih kartotekah stoji opazka, da je bila likvidacija že naročena, in poleg te opazke pripomba »se ne izvedeno. V zvezi z objavljenim okrožnico vrhovnega komunističnega krvnika Kidriča je odkritje te kartoteki nov dokaz, kako so le preveč resnične vesti, da bi komunisti, če bi se jim posrečilo zavladati v Ljubljani, tudi v mestu pomorili na desetišče ljudi. Značilno je, da med obsojenimi niso samo nasprotniki OF, temveč tudi mnogi njeni simpatizerji in sodelavci, ki so iz tega ali onega razloga začeli kritizirati delo OF ali pa so kazali nezadovoljstvo nad posameznimi njenimi ukrepi.

Tudi ta kartoteka, ki je posvečena izključno samo Slovencem in ni v njej nobenega italijanskega imena, vnovič dokazuje, kako streli vse komunistične akcije edino za tem, da bi komunizem vladal v naših krajinah in po potokih vseh nekomunistov strahoval ostalo prebivalstvo. Zanimivo je tudi, da so od septembra lanskega leta dalje podatki vedno bolj redki in vedno bolj površni. Mnogo terenskih delavcev, ki so opravljali svoj špionajni posel iz nekega »zaročniškega sporta«, je takrat zapustilo Ljubljano, se večjemu številu od njih je izključna zveza bedoljevcov in komunistov končno odprla oči, kar pa jih je še ostalo, so izgubili pogum, ali vsaj prejšnjo vnemo. O tem pričajo tudi številne pripombe, da je ta ali oni terenski sodelavci — označeni so z imeni kakov »Jakov«, »Tomaž«, »Frido«, »Saša« itd. — postal »len«, »boječ«, ali da »se mu ne je ljubi« itd. Za nekatere mestne okraje, zlasti s periferijo po septembri sploh ni nobenih novih podatkov, kar priča, da je komunistična terenska služba za te predele že odpovedala.

Novi udarec, ki ji je bil zadan v nedeljo, jo bo gotovo še bolj oslabil in ohromil v vsem mestu. Varnostni službi je treba k lepemu uspehu samo čestitati. Neizprosno bo še dalje zasledovala komunistično rovarenje v Ljubljani, dokler ne bo popolnoma iztrebljeno in ne bo tudi Ljubljana postala za komunistične teroriste enako nedostopen teren, kakršen so sedaj očitesti predeli okolice.

Novi udarec, ki ji je bil zadan v nedeljo, jo bo gotovo še bolj oslabil in ohromil v vsem mestu. Varnostni službi je treba k lepemu uspehu samo čestitati. Neizprosno bo še dalje zasledovala komunistično rovarenje v Ljubljani, dokler ne bo popolnoma iztrebljeno in ne bo tudi Ljubljana postala za komunistične teroriste enako nedostopen teren, kakršen so sedaj očitesti predeli okolice.

Kreis Radmannsdorf

Kronau. (Rödbinska kronika.) V decembru so se rodili: Natalie Neidhart in Petritsch Hilde Anna v Kronau in Supan Irma Viktorija v Waldu. Umrl so Josef Lautscher, Josef Udermann, Amalia Starz in Franz Tschimischer, vsl iz Kronau, Johann Robitsch iz Walda in Katharine Grilz iz Loga. V občini je bilo v letu skupno 43 rojstev, en mrtvorodenec in 18 smrtnih primerov, iz Wurzna jav

Krainische Öl- und Farnisfabrik

Zabret & Co., G. m. b. H. — Freithot bei Krainburg, Ruf 264

Kauft alle Olisaaten
oder übernimmt diese
in Lohnverarbeitung

Modernster Großbetrieb
mit bester Ausbeute

»INTEX«

TEXTILWERKE HORAK
KOMMANDITGESELLSCHAFT

KRAINBURG

SPINNEREI, WEISS- UND
BUNTWARENWEBEREI, FÄR-
BEREI, BLEICHEREI, DRUCKEREI,
RAUHEREI UND APPRETUR

TRIO SCHUHFABRIK

GES. M. B. H.

NEUMARKTL - OBERKRAIN

DRAHTANSCHRIFT: TRIO NEUMARKTL / FERNSPRECHER NR. 20

Kreissparkasse
Krainburg in Krainburg

Genehmigte Devisen-Bank

mit Hauptzweigstellen **Laak**
a. d. **Zaier** u. **St. Veit** a. d. **Sawe**

Zeichnungsstelle der öffentl. Bausparkasse
für die Ostmark

Girokonti
Reichsbanknebenstelle Krainburg Nr. 1041/5720
Girozentrale der Ostmärkischen Sparkassen, Wien
Nr. 10/720

Kärntnerische Sparkasse Klagenfurt
Postsparkassenkonto Wien Nr. 62.283

Serrnholz 749

ZAHVALA

Za premočne izraze sožalja in vsem, ki ste
nam stali ob strani s tolažilno besedo, daro-
valcem prekrasnih vencev in cvetja, kakor
tudi za številno spremstvo na zadnji poti ob
težki zgubi našega nad vse ljubljenega so-
proga, predobrega papana in tista, gospoda

Fridolina Bratha,
techn. ravnatelja,

Izrekamo vsem našo najsrčnejšo zahvalo.

Krainburg-Wart, v januarju 1944.

Globoko žalujoči ostall.

ZAHVALA
Vsem, ki ste ob prezgodnji smrti našega
dragega očka, brata in strica, gospoda

dra. Johanna Widitz

z nami sočustvovali in ga spremiali na nje-
govi zadnji poti, izrekamo našo najtoplejšo
zahvalo.

Radmannsdorf, 5. januarja 1944.

Zahajoče hčerke
in ostali sorodniki

MALI OGGLASI

SLUŽBO DOBI

Sprejmejo se mlinar za valjčni
mlin, hlapec za kmetijstvo in
deklaracija za kmetijstvo v mlinu.
Juvan, Mittergamlung Nr. 20,
a. d. Sawe. 5705-1

Kovačkega pomočnika in vajenca
sprejemajo takoj. Hrana in stanovanje
v hiši. Ciril Porenta, vo-
vaški mojster in izdelovatelj vo-
zov, Mannsburg okraj Stein.

5009-1

Gospodinja, vajena tudi kmečkih
del, dobi stalno mesto. Naslov pri
K. B. Krainburg, pod 2309-1.

Tapetniškega vajenca in pomočnika,
sprejme takoj tapetništvo
Pleschetz Johann, St. Veit-Sawe.
2306-1

Cisto, pošteno in zanesljivo žensko
za manjše gospodinjstvo k
moškemu z enim otrokom, iščem
za takoj. Ponudba na K. B. Krain-
burg pod „Zadovoljna“ 2317-1.

Učenka, poštenih starjev, z do-
vršenim dolžnostnim letom
(Plichtjahr) sprejme trgovina z
mešanim blagom. Vsa oskrba v
hiši. Dopise na K. B. Krainburg
pod 2319-1.

15 letna deklica z dolžnostnim
letom, večna nemščina, se želi iz-
učiti v trgovini z manufakturnim
blagom. Ponudba na K. B. Krain-
burg pod „Silva“ 2323-1.

Tekstilna tovarna v Krainburgu
sprejme portirja in zakonski par
za vratarško mesto. Dopise na K.
B. Krainburg pod RH 423.
2200-1

SENF
Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Kaufhaus
HERBST
Klagenfurt
Kinderbetten

KAFFEE ERSATZ
Fabrik C. Wenger Klagenfurt

**Opuščene
lovarne**
Uporabne stroje
kupi
KURT FRICK
Klagenfurt
Salinstraße
Fernrat 1486

ESSIG
Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Die stärkenden

**Hegen- und
Verdauungstreppen**
„Ledaufflilar“
wieder erhältlich

„Schubert“-Apotheke
Wien XII.
Gloriengasse 5

Lesel den
„karawanken Bote“!

MENJAM

Zamenjam ženske nove črne salo-
narje s srednj. peto, štev. 40 za
manjše, št. 38 — 39 tudi na za-
ponko ali vezalk. Krmelj Maria,
Falkendorf 42, Krainburg.

2307-15

Damski črn plašč dam za otro-
ško harmoniko. — Zeleni šrednik
dam za damsko kolo. Naslov
pri K. B. Krainburg pod 2195-15.

2303-23

Preselitev pisarne

načnati na mestni stavbenik
Paul Brenn, Krainburg
iz Hinterhausgasse

v Leyergasse Nr. 13

Novo zapestno damska chrom-
uro dam za dobro ohranjen ženski
plašč srednje velikosti. Ponu-
dba na K. B. Krainburg pod št.
2304-15

Kupim rabljeno, dobro ohranjeno
tri- ali dvotonsko harmoniko, in
rabljene stare gramofonske plo-
šče ali tudi z gramofonom vred.
Ponudba na naslov Kraintscitsch
Leopold, Forchenau 7, Mörtendorf,
Pettau. 5832-15

ZENITVE

20 letni fant želi radi ev. ženitve
dopisovati z resnim dekletom do
20 let starim, ki je bila v življenju
že razočarana ali nesrečna. Le
resne dopise s sliko na K. B.
Krainburg pod „Osamljen“

2312-23

Mladenč, 24 let, vesel, značajen,
v dobr. tovarniški službi, želi
spoznati gospodično od 17 do 14
let, preprosto in dobrošrno. Ze-
nitev z dobrim dekletom sivurna.
Le resne ponudbe s sliko, ki se
vrne na K. B. Krainburg pod
„Prva prava ljubezen“. 2313-23

Gospodična 30 let, z malo dekli-
co, trgovska izobražena, išče tr-
govca ali gostilničarja v svrhu ta-
kojšnje ženitve. Dopise na K. B.
Krainburg pod „Stalna sreča“ 2314-23

Gospodična 29 let, z otrokom, že-
lo lepa, postavna, uradnica, do-
bra gospodinja, z lastnim, lepim
stanovanjem, išče sebi primer-
nega uradnika ali trgovca za mor-
ža. Cenjene dopise na K. B. Krain-
burg pod „Triglavsko roža“ ityv.
2315-23

40 letni železničar želi znanja
poštenim dekletom sebi primer-
nih let. Zenitev ni izključena. Le
resne ponudbe na K. B. Krain-
burg pod „Železničar“ 2319-23

Mladenč, osamljen, 28 let star,
želi znanja z idealno mislečim de-
kletom od 24 do 26 let radi po-
znejše ženitve. Le resne ponudbe
na K. B. Krainburg pod „Resna
ljubezen“ 2302-23

IZGUBLJENO

31 dec. 1943 na cesti v Ob. Vel-
lach zgubljena rjava aktovka z
aluminijasto steklenico naj se pro-
ti nagradi oddala na K. B. Krain-
burg. Pred nakupom se zvari.
2310-23

V sredo 5. I. sem na cesti v Krain-
burg Falkendorf zgubila Kleider-
karto na ime Košnik Valentina.
Ker sem uboga, prosim najdite-
lja, da mi kartu vrne, trgovca pa
opozarjam pred prevzemom.

2322-23

Na cesti od Altlack do žel. po-
staje je bila zgubljena otroška
Kleiderkarta. Najditelj se prosi,
da jo proti primerni nagradi vrne
na naslov Maria Scholar, Prapret-
no 16 bei Laak. 2196-23

Zgubljeno rjavu listnico z legiti-
macijo tekalnih šole v Krainbur-
gu, naj se pošeni najditelj oddala v
pisarno tekalnih šole v Krain-
burgu. Leyergasse 2. 2197-23

V pondeljek, 3. januarja od 10
do 11 ure je zgubila od gostilne
Mayr v Krainburgu do Am Hang
93 siromašna deklica brez star-
tev vsoto 27 RM v denarnici (1
kom za 10 RM, 2 kom po 5 RM,
1 kom po 2 RM in 1 kom za 1
RM). Vsota mi je bila darovana
od usmiljenih src za nabavo obla-
čil. Poštenga najditelja prosim,
da jo oddala na K. B. Krainburg.
2198-23

Rjava damska volnena - leva -
rokovica, najdena na cesti proti
Naklas, se dobi pri K. B. Krain-
burg. 2308-23

RAZNO

Dne 3. I. 1944 se je v gostilni
Krischner zgubil mlad pes ovčjak
z ovratnikom Wart, ki siši na
ime „Wolf“. Svarim pred nakupom
psa. Oni, ki mi psa pripelje
nazaj, dobi dobro nagrado. Od-
dati pri Franz Starc, Wart 93.
2309-23

Pred 14 dnevi se je zatekel pes,
svetlorjave barve z belo liso
sprejel, visok 64 cm, najbrže lov-
ski v oklici Podreče. Dobi se
v Podreče, štev. 40. 2303-23